ZAKON O ZDRAVSTVENOJ ZAŠTITI ("Sl. novine Srednjobosanskog kantona", br. 13/2000, 13/2002 i 13/2003)

ZAKON O ZDRAVSTVENOJ ZAŠTITI

("Sl. novine Srednjobosanskog kantona", br. 13/2000, 13/2002 i 13/2003)

I. OSNOVNE ODREDBE

Član 1

Ovim Zakonom o zdravstvenoj zaštiti (u daljnjem tekstu: Zakon) uređuju se načela i način organizovanja i provođenja zdravstvene zaštite.

Zdravstvena zaštita građana, u smislu ovoga zakona, jeste skup mjera, aktivnosti i postupaka na unapređenju, očuvanju i poboljšanju zdravlja ljudi i unapređenju prava na život, koje poduzima Srednjobosanski kanton (u daljnjem tekstu: Kanton), općine, zdravstvene ustanove, zdravstveni radnici, preduzeća te druga pravna lica i građani.

Član 2

Zdravstvenu zaštitu, u okviru zdravstvenih ustanova, pružaju zdravstveni radnici i zdravstveni saradnici primjenom savremenih medicinskih postupaka i tehnologije i praćenjem dostignuća u razvoju medicinske nauke.

Član 3

Svi građani dužni su brinuti se o svom zdravlju. Niko ne smije ugrožavati zdravlje ljudi.

Građanin je obavezan sudjelovati u svim preventivno-zdravstvenim djelatnostima koje se provode na mjestima življenja i rada, a usmjerene su na unapređivanje i čuvanje zdravlja i sprečavanje bolesti.

Građanin ima pravo na zdravstvenu zaštitu u skladu s odredbama ovoga zakona i Zakona o zdravstvenom osiguranju.

Svaki građanin dužan je ukazati prvu pomoć unesrećenoj ili bolesnoj osobi, u skladu sa svojim znanjem i mogućnostima, te joj omogućiti pristup do najbliže zdravstvene ustanove.

Član 4

Vlasnici i direktori preduzeća i drugih pravnih lica odgovorni su za primjenu mjera zdravstvene zaštite i zaštite čovjekove okoline, odnosno radne sredine u kojoj obavljaju djelatnost.

Dužnost i odgovornost iz stava 1 ovoga člana imaju građani koji obavljaju djelatnost ličnim radom, sredstvima u svojini građana i građani koji ličnim radom radom samostalno, u vidu zanimanja, obavljaju umjetničku ili drugu kulturnu, advokatsku ili drugu profesionalnu djelatnost (u daljnjem tekstu: građani koji obavljaju privrednu ili profesionalnu djelatnost) te organizatori javnih priredbi i masovnih skupova u odnosu na zaštitu od zaraznih bolesti i povreda.

Ministarstvo nadležno za poslove obrazovanja, uz saglasnost Ministarstva zdravstva, osigurava kroz nastavne planove i programe zdravstveni odgoj i provođenje obuke za zdravstvenu samozaštitu predškolske djece i učenika.

Član 5

Zdravstvena djelatnost koju obavljaju zdravstvene ustanove i zdravstveni radnici u privatnoj zdravstvenoj djelatnosti (u daljnjem tekstu: privatna praksa), pod uvjetima i na način propisan ovim zakonom, djelatnost je od interesa za Kanton.

Član 6

Zdravstvena djelatnost organizuje se i provodi kao primarna, specijalističko-konsultativna i bolnička zdravstvena zaštita.

Primarna zdravstvena zaštita obuhvata: djelatnost porodičnog doktora medicine (u daljnjem tekstu: porodični liječnik), djelatnost opće medicine, školsku medicinu, higijensko-epidemiološku zaštitu, zubozdravstvenu zaštitu, hitnu medicinsku pomoć, medicinu rada, zdravstvenu zaštitu radnika, zaštitu žena i djece, dijagnostičku i apotekarsku djelatnost.

Specijalističko-konsultativna zdravstvena zaštita obuhvata skup mjera, aktivnosti i postupaka radi dijagnosticiranja, liječenja i medicinske rehabilitacije oboljelih, a kada po prirodi bolesti, s obzirom na druge okolnosti, nije potrebno poduzimanje bolničkog liječenja.

Bolnička zdravstvena djelatnost obuhvata skup mjera, aktivnosti i postupaka koji se poduzimaju radi dijagnosticiranja, liječenja i medicinske rehabilitacije oboljelih u odgovarajućim stacionarnim zdravstvenim ustanovama.

Član 7

Kanton ostvaruje svoje zadatke s područja zdravstvene zaštite tako da:

- osigurava higijensko-epidemiološku djelatnost, zdravstveno-statistički informacijski sistem, hitnu medicinsku pomoć te djelatnost socijalne medicine, na svojem području

- osigurava ostvarivanja prava iz oblasti zdravstvenog osiguranja, saglasno Zakonu o zdravstvenom osiguranju

- osigurava zdravstvenu zaštitu pripadnika kantonalne policije iznad nivoa prava iz obaveznog zdravstvenog osiguranja u skladu sa zakonom

- osigurava sredstva za izgradnju i opremanje te osnivanje zdravstvenih ustanova za provođenje primarne, specijalističko-konsultativne i bolničke zdravstvene zaštite

- osigurava mrtvozorničku službu.

II. NAČELA ZDRAVSTVENE ZAŠTITE

Član 8

Zdravstvena zaštita građana u Kantonu provodi se na načelima sveobuhvatnosti, kontinuiranosti, dostupnosti i cjelovitog pristupa u primarnoj, a specijaliziranog pristupa u specijalističko-konsultativnoj i bolničkoj zdravstvenoj zaštiti.

Član 9

Sveobuhvatnost zdravstvene zaštite osigurava obuhvat svih građana Kantona u odgovarajućim mjerama zdravstvene zaštite u skladu sa zakonom.

Član 10

Kontinuiranost zdravstvene zaštite postiže se ukupnom organizacijom zdravstva, naročito na nivou primarne zdravstvene zaštite, koja pruža neprekidnu zdravstvenu zaštitu građanima u svim životnim dobima. Radi osiguranja kontinuiranog djelovanja, sistem zdravstvene djelatnosti u Kantonu treba biti međusobno funkcionalno povezan i usklađen.

Član 11

Dostupnost zdravstvene zaštite ostvaruje se takvim rasporedom zdravstvenih ustanova i zdravstvenih radnika na području Kantona koji će omogućiti građanima približno jednake uvjete zdravstvene zaštite, naročito u primarnoj zdravstvenoj zaštiti.

Član 12

Načelo cjelovitog pristupa primarne zdravstvene zaštite osigurava se slobodnim izborom doktora medicine i doktora stomatologije koji kod građana provode mjere za unapređenje zdravlja i prevenciju bolesti te liječenje i rehabilitaciju do radne osposobljenosti.

Član 13

Načelo specijaliziranog pristupa osigurava se organizovanjem i razvijanjem posebnih specijaliziranih kliničkih, javnozdravstvenih dostignuća i znanja te njihovom primjenom u praksi.

III. MJERE ZDRAVSTVENE ZAŠTITE

Član 14

Mjere zdravstvene zaštite su:

1. otkrivanje i otklanjanje uzroka oboljenja, odnosno sprečavanje i suzbijanje bolesti i povreda te njihovih posljedica

2. liječenje i rehabilitacija oboljelih, tjelesno i duševno oštećenih i povrijeđenih osoba

3. mjere posebnog zdravstvenog nadzora nad stanovnicima starijim od 65 godina

4. osiguravanje cjelovite (preventivne, kurativne,rehabilitacijske) zdravstvene zaštite djece i omladine te zaštite žena u vezi s planiranjem porodice, trudnoćom porođajem i materinstvom

5. snabdijevanje lijekovima i drugim medicinskim sredstvima za zdravstvenu zaštitu

6. pregled umrlih

Član 15

Mjere zdravstvene zaštite, u vezi s radom i radnim okolišem (specifična zdravstvena zaštita radnika) koje moraju osiguravati preduzeća, druga pravna i fizička lica (u daljnjem tekstu: poslodavci) su:

- pravovremeno obavještavanje o opasnosti za zdravlje na radu, savjetovanje o zdravlju, sigurnosti i higijeni rada

- mjere sprečavanja i otkrivanja profesionalnih bolesti, sprečavanja povreda na radu i pružanje odgovarajuće prve pomoći

- mjere za utvrđivanje zdravstvenog stanja radnika koji su na radnom mjestu izloženi posebnim opasnostima za zdravlje

Pored mjera iz stava 1 ovoga člana, preduzeća i poslodavci provode i posebne mjere zaštite na radu u skladu sa zakonom.

Član 16

Mjere zdravstvene zaštite iz člana 14 ovoga zakona provode se na osnovu plana i programa kojeg donosi ministar zdravstva Srednjobosanskog kantona (u daljnjem tekstu: kantonalni ministar), na prijedlog Zavoda za javno zdravstvo Srednjobosanskog kantona (u daljnjem tekstu: Kantonalni zavod za javno zdravstvo).

IV. ORGANIZOVANJE I PROVOĐENJE ZDRAVSTVENE ZAŠTITE

Član 17

Zdravstvena zaštita provodi se u jedinstvenom sistemu zdravstvene djelatnosti, primjenom mjera primarne, specijalističko-konsultativne i bolničke zdravstvene zaštite. Podjela poslova između primarne, specijalističko-konsultativne i bolničke zdravstvene zaštite obavlja se ovisno od poslova i zadataka, složenosti medicinskih postupaka, specijalnosti zdravstvenih radnika i zdravstvenih saradnika, opreme te specifičnosti pojedinih područja Kantona.

Član 18

Primarna zdravstvena zaštita obuhvaća:

1. rano otkrivanje, sprečavanje i suzbijanje uzroka oboljenja i povređivanja

2. sudjelovanje u podizanju i održavanju psihofizičke i zdravstvene sposobnosti radnika za rad

3. brigu za očuvanje zdravlja i liječenje svih članova porodice

4. provođenje mjera zdravstvene zaštite i brigu o zdravstvenom stanju i unapređenju zdravlja učenika, studenata, omladine, sportaša i ocjenu njihove sposobnosti za školovanje i rad te mjere zdravstvene zaštite i brigu o zdravstvenom stanju građana starijih od 65 godina, invalida i drugih osoba

5. zdravstvenu zaštitu nespecifičnih i specifičnih plućnih oboljenja

6. praćenje higijensko-epidemiološke situacije u životnom i radnom okolišu, uz preduzimanje potrebnih mjera

7. provođenje edukacije zdravstvenih radnika

Primarna zdravstvena zaštita naročito:

1. provodi mjere zdravstvene zaštite djece predškolskog uzrasta, brine o njihovu zdravstvenom stanju i unapređenju zdravlja i sudjeluje u podizanju psihofizičke sposobnosti

2 brine o zdravstvenoj zaštiti žena za vrijeme trudnoće, porođaja i nakon porođaja te o drugim zdravstvenim potrebama žene

3. provodi mjere za promociju prirodne ishrane dojenčeta - dojenja

4 provodi mjere zdravstvene zaštite osoba sa smetnjama u razvoju

5. provodi ispitivanje nepovoljnog uticaja okolino na zdravstveno stanje i zdravstvenu sposobnost za rad radnika i drugih građana

6. provodi hitnu medicinsku pomoć

7. provodi liječenje u ordinaciji, odnosno u stanu osiguranika

8. provodi kurativne i rehabilitacijske mjere

9. provodi mjere prevencije, liječenja i saniranja usta i zuba

10. snabdijeva lijekovima i drugim sredstvima za liječenje

11. upućuje pacijente na specijalističko-konsultalivne preglede, na bolničko i drugo liječenje te provodi posthospitalni postupak

12. koordinira i provodi nužni dijagonistički i terapeutski postupak

Član 19

Primarna zdravstvena zaštita provodi se i organizuje u timskom radu u kojem sudjeluju najmanje doktor medicine i medicinska sestra, odnosno zdravstveni tehničar.

Poslove u primarnoj zdravstvenoj zaštiti obavlja doktor medicine, doktor stomatologije i magistar farmacije, porodični liječnik, specijalist opće medicine i medicine rada, pedijatar, specijalist iz oblasti javnog zdravstva, specijalist ginekologije, školske medicine, specijalist pulmolog i specijalist medicinske biohemije ili diplomirani inžinjer medicinske biohemije, sa svojim saradnicima.

U primarnoj zdravstvenoj zaštiti sudjeluju specijalist pedijatar u zdravstvenoj zaštiti djece i ginekolog u zdravstvenoj zaštiti u vezi s trudnoćom, porođajem, materinstvom, planiranjem porodice i ranim otkrivanjem raka.

Doktor stomatologije sa svojim saradnicima provodi poslove iz člana 18 stav 2 tačka 9 ovoga zakona, a magistri farmacije sa svojim saradnicima provode poslove iz člana 18 stav 2 tačka 10 ovog zakona.

U provođenju pojedinačnih mjera primarne zdravstvene zaštite, a posebno u zdravstvenoj zaštiti radnika te djece predškolskog i

školskog uzrasta, sudjeluje i psiholog, Iogoped i socijalni radnik, odnosno drugi stručnjaci za pojedina pitanja te zaštite.

Zdravstveni radnici u primarnoj zdravstvenoj zaštiti timskim radom sarađuju s doktorima medicine drugih specijalnosti u specijalističko-konsultativnoj i bolničkoj zdravstvenoj zaštiti.

Zdravstveni radnici u primarnoj zdravstvenoj zaštiti svojim radom potiču i usmjeravaju aktivnosti i mjere samozaštite osiguranika te aktivnosti i mjere organizacija i organa državne uprave.

Član 20

Specifična zdravstvena zaštita radnika, kao dio primarne zdravstvene zaštite, obuhvaća prvenstveno preventivne poslove u vezi sa stvaranjem i održavanjem sigurne i zdrave radne sredine koja omogućava optimalno fizičko i mentalno zdravlje na radu i prilagodavanje uvjeta rada sposobnostima radnika.

Federalni ministar zdravstva i federalni ministar socijalne politike, raseljenih osoba i izbjeglica bližim propisom regulišu vrstu i obim liječničkih pregleda radi utvrđivanja zdravstvene sposobnosti radnika za rad.

Član 21

Specifična zdravstvena zaštita radnika obuhvaća:

1. Ijekarske preglede radi utvrđivanja zdravstvene sposobnosti

2. praćenje zdravstvenog stanja radnika u odnosu na rad

3. identifikaciju i procjenu rizika štetnih za zdravlje na radnom mjestu

4. sistematske kontrolne preglede radnika s obzirom na spol, dob i uvjete rada te pojavu profesionalnih bolesti, povreda na radu i hroničnih bolesti

5. davanje savjeta o zdravlju, sigurnosti, higijeni rada, organizaciji te o ličnim i kolektivnim zaštitnim sredstvima

6. preventivne sanitarne preglede radnika koji se obavezno provode radi zaštite okoline, zaštite potrošača, odnosno korisnika, i druge obavezne zdravstvene preglede

7. organiziranje i pružanje prve pomoći i hitnih intervencija na licu mjesta u procesu rada

8. sudjelovanje u analiziranju povreda na radu i profesionalnih bolesti

9. kontinuiranu brigu o boljoj prilagođenosti uvjeta rada radnicima

10. saradnju u obavještavanju, stručnom osposobljavanju i obrazovanju u djelatnosti medicine rada, higijene rada i organizacije rada

11. ocjenjivanje uvjeta rada na pojedinom radnom mjestu (djelovanje prašine, buke, rasvjete, zračenja i drugo) radi zaštite od profesionalnih bolesti

12. zdravstveni odgoj i zdravstveno obrazovanje radnika

13. ocjenjivanje potreba za upućivanje radnika na medicinski programiran aktivan odmor radi poboljšanja zdravstvene sposobnosti radnika za rad

14. provođenje medicinski programiranog odmora

15. sudjelovanje u mjerama rehabilitacije radnika

Član 22

Specifičnu zdravstvenu zaštitu radnici ostvaruju na osnovu ugovora između poslodavca i doma zdravlja, odnosno druge zdravstvene ustanove koja u svom sastavu ima djelatnosti medicine rada, ili ugovorom sa specijalistom medicine rada u privatnoj praksi.

Za potrebe praćenja, proučavanja i unapređenja djelatnosti specifične zdravstvene zaštite, može se osnovati kantonalni zavod za medicinu rada, odnosno druga zdravstvena ustanova za specifičnu zdravstvenu zaštitu radnika.

Troškove specifične zdravstvene zaštite radnika snosi poslodavac.

Član 23

Specijalističko-konsultativna i bolnička zdravstvena zaštita obuhvaća:

1. specijalističko-konsultativnu zdravstvenu zaštitu u okviru koje se:

- pruža konsultativna zdravstvena zaštita po zahtjevu primarne zdravstvene zaštite

- vrši dijagnostika i liječenje povrijeđenih i oboljelih, primjenom standardnih dijagnostičkih i terapeutskih postupaka

- vrši potpuna medicinska rehabilitacija

2. bolničku zdravstvenu zaštitu, u okviru koje se:

- vrši stacionirano liječenje primjenom standardnih dijagnostičkih i terapeutskih postupaka, tokom 24 sata

- vrši konzilijama zaštita i sudjelovanje konzilija zdravstvenih radnika različitih specijalnosti

- vrši zdravstveno prosvjećivanje pacijenata

- vrši stručno-metodološka pomoć

- vrši stručno osposobljavanje i obrazovanje svih profila i nivoa stručnosti

- vrši naučnoistraživački rad

Poslove i zadatke zdravstvene zaštite iz stava 1 ovoga člana obavljaju specijalisti i subspecijalisti svih grana medicine, pojedinačno ili timski, a obavljaju se u specijalističkim ordinacijama, poliklinikama i bolnicama.

V. PRAVA I DUŽNOST GRAĐANA U OSTVARIVANJU ZDRAVSTVENE ZAŠTITE

Član 24

U ostvarivanju zdravstvene zaštite svaki građanin ima neotuđivo pravo:

1. na pristupačnu zdravstvenu uslugu standardnog kvaliteta i jednakog sadržaja, utvrđenu pravilima zdravstvenog osiguranja

2. na naknadu štete koja mu je nanesena pružanjem neodgovarajuće zdravstvene zaštite, u slučaju dokazane stručne greške

3. na slobodan izbor porodičnog liječnika, doktora medicine i doktora stomatologije, u skladu s odredbama zakona i pravilima zdravstvenog

osiguranja

4. na hitnu neodgodivu medicinsku pomoć u trenutku kada mu je ona neophodna

5. na tačno obavještavanje i poduku o svim pitanjima koja se tiču njegova zdravlja

6. odbiti da bude predmet naučnog istraživanja ili bilo kog drugog pregleda ili medicinskog tretmana bez svoje saglasnosti

7. na izbor između više mogućih oblika medicinskih intervencija koje mu ponudi doktor medicine, odnosno doktor stomatologije, osim u slučaju neodgodive intervencije, čije bi nepoduzimanje ugrozilo život i zdravlje građana i izazvalo trajna oštećenja

8. na povjerljivost svih podataka koji se odnose na stanje njegova zdravlja

9. odbiti da ga pregleda i liječi doktor medicine, odnosno doktor stomatologije zbog gubljenja povjerenja

10. odbiti hirurške i druge medicinske intervencije, ako je pri svijesti i sposoban za rasuđivanje, ukoliko mu je liječnik ukazao na štetne posljedice za njegov život i zdravlje u slučaju odbijanja takve intervencije. Za osobe koje nisu pri svijesti ili nisu sposobne za rasuđivanje, ovu saglasnost daju roditelji, staratelj, supružnik ili drugi bliži rođak, osim u slučaju da postoji opasnost po život oboljelog ili povrijeđenog, a zbog hitnosti nije moguće blagovremeno pribaviti saglasnost

11. na ishranu u skladu sa svjetonazorom za vrijeme boravka u stacionarnoj zdravstvenoj ustanovi, koja nije u suprotnosti sa propisanom medicinskom dijetom

12. na obavljanje vjerskih obreda za vrijeme boravka u stacionarnoj zdravstvenoj ustanovi, u za to predviđenom prostoru, uključujući i rgavo na opremanje u mrtvačnici u slučaju smrti, uz primjenu vjerskih obreda - odvojeno po konfesijama.

Član 25

Građani na području Kantona imaju pravo na zaštitu od opasnosti za zdravlje ili život, izazvane zagađivanjem životne sredine biološkim,

fizičkim i hemijskim štetnim agensima u vodi, zraku, tlu, hrani, predmetima opće upotrebe i lijekovima.

Građani imaju pravo i na zaštitu od štetnih djelovanja jonizirajućeg, odnosno nejonizirajućeg zračenja, buke i vibracija te zaštitu od štetnog djelovanja proizvoda odobrenih za javnu upotrebu, koji zbog grešaka u izradi mogu izazvati oštećenja zdravlja.

Građani koji pretrpe zdravstveno oštećenje zbog djelovanja činilaca iz stavova 1 i 2 ovoga člana imaju pravo na naknadu štete od preduzeća, drugih pravnih lica i građana koji obavljaju privrednu ili profesionalnu djelatnost u skladu sa zakonom.

član 26

Pravo građanina na zdravstvenu uslugu standardnog kvaliteta i sadržaja jeste usaglašenost pružene zdravstvene zaštite sa savremenim medicinskim saznanjima, tehnologijom i utvrđenim standardima, a u skladu s pravilima zdravstvenog osiguranja.

U kvalitet zdravstvene usluge ulazi i tehnološki prihvatljiv način pružanja te zdravstvene usluge i sigurnost pružene usluge za građanina.

Radi trajnog osiguranja kvaliteta zdravstvenih usluga, njihov kvalitet se mora trajno kontrolisati mjerama interne stručne kontrole, mjerama inspekcije i pravom građanina na reklamaciju kvaliteta i njegovim pravom da pokrene postupak za osnivanje Ijekarskog konzilija, u skladu s odredbama ovoga zakona, uključujući tu i pravo na nadoknadu štete zbog neodgovarajuće pružene zdravstvene usluge, u slučaju dokazane stručne greške.

Troškove konzilijarnog pregleda snosi građanin ako je zahtjev za osnivanje Ijekarskog konzilija neosnovan, odnosno doktor medicine koji ga je liječio ako je zahtjev osnovan.

Član 27

Građanin ima pravo, neposredno ili pismenim putem, od direktora zdravstvene ustanove, odnosno zdravstvenog radnika koji obavlja privatnu praksu, zatražiti zaštitu svojih prava u odnosu na kvalitet,

sadržaj, vrstu zdravstene usluge i na odnos prema njemu u procesu pružanja zdravstvenih usluga.

Direktor zdravstvene ustanove, odnosno zdravstveni radnik koji obavija privatnu praksu, dužan je bez odgajanja ispitati opravdanost zahtjeva građanina i u toku tri dana od dana prijema donijeti rješenje i dostaviti ga građaninu.

Građanin koji nije zadovoljan rješenjem direktora zdravstvene ustanove, odnosno zdravstvenog radnika koji obavlja privatnu praksu, ima pravo zaštitu svojih prava i zatražiti u roku 15 dana od dana prijema rješenja, kod kantonalnog ministra.

Protiv konačnog akta nadležnog ministra, građanin može tražiti zaštitu svojih prava kod nadležnog suda, a u skladu sa zakonom.

Član 28

U postupku naknade štete, pravni odnosi građanina i zdravstvene ustanove u svim oblicima vlasništva regulišu se po načelima odgovornosti saglasno zakonu.

Zaštitu svojih prava građanin može zatražili od nadležnog inspekcijskog organa i nadležnog organa za zdravstveno osiguranje, u skladu sa zakonom.

Član 29

Građanin je dužan svoja prava na zdravstvenu zaštitu koristiti u skladu sa zakonom i uputama o liječenju koje mu daje porodični liječnik, odnosno doktor medicine i doktor stomatologije, a lično je odgovoran zbog nepridržavanja ovih uputa.

Član 30

Ako porodični liječnik, odnosno doktor medicine posumnja da se radi o zaraznoj bolesti opasnoj po zdravlje drugih, provest će odgovarajuće dijagnostičke i terapijske postupke i bez saglasnosti građanina.

Član 31

Lice oboljelo od duševne bolesti koja predstavlja opasnost za njegov život, život građanina ili imovinu, u hitnim slučajevima smjestit će se

na privremeno bolničko liječenje u odgovarajuću zdravstvenu ustanovu.

Lice iz stava 1 ovoga člana upućuje u odgovarajuću zdravstvenu ustanovu porodični liječnik, odnosno doktor medicine, uz odgovarajuću pratnju.

Ako takvo lice prilikom upućivanja pruža fizički otpor, zdravstvenom radniku će do smještaja u odgovarajuću zdravstvenu ustanovu pomoć pružiti ovlašteni službenik nadležnog organa unutrašnjih poslova.

Zdravstvena ustanova koja je primila lice oboljelo od duševne bolesti, dužna je o tome, bez odlaganja, obavijestiti porodicu oboljelog, ukoliko ona nije o tome upoznata, općinski sud i organ starateljstva prema mjestu posljednjeg prebivališta, odnosno boravišta primljene osobe.

Ako je prebivalište, odnosno boravište nepoznato, treba obavijestiti sud i organ starateljstva preme sjedištu zdravstvene ustanove.

Član 32

Zdravstveni radnici dužni su čuvati kao profesionalnu tajnu sve što znaju o zdravstvenom stanju pacijenta.

Na čuvanje profesionalne tajne obavezni su i drugi radnici u zdravstv u koji za nju saznaju u obavljanju svojih dužnosti, te studenti i učenici srednjih škola zdravstvenog usmjerenja.

Povreda čuvanja profesionalne tajne teža je povreda pravila - kodeksa medicinske etike.

VI. OSNIVANJE I ORGANIZOVANJE ZDRAVSTVENIH USTANOVA

Član 33

Zdravstvenu djelatnost obavljaju zdravstvene ustanove koje osniva Kanton, odnosna općina, te domaća i strana fizička i pravna lica na osnovu suglasnosti iz člana 35 ovoga zakona.

Kanton može biti osnivač: poliklinike, opće bolnice, specijalne bolnice, kantonalne bolnice, lječilišta, zavoda, odnosno kantonalnog zavoda za javno zdravstvo, doma zdravlja i ustanove za zdravstvenu njegu u kući.

Općina može biti osnivač: doma zdravlja, odnosno područne ambulante, ustanove za zdravstvenu njegu u kući, apoteke, lječilišta, opće i specijalne bolnice.

Domaća i strana fizička, odnosno pravna lica mogu biti osnivači: poliklinike, opće bolnice, specijalne bolnice, lječilišta, apoteke, ustanove za zdravstvenu njegu u kući i zavoda kao specijalizirane zdravstvene ustanove u svim oblicima vlasništva.

Član 34

Osnivač zdravstvenih ustanova u vlasništvu Kantona je Skupštinu Kantona.

Osnivač zdravstvenih ustanova u vlasništvu općine je općinsko vijeće.

Član 35

Zdravstvene ustanove bolničke zdravstvene zaštite osnivaju se u skladu s mrežom zdravstvene djelatnosti koja podrazumijeva vrstu i kapacitet zdravstvenih ustanova potrebnih za osiguranje zaštite zdravlja građana na području Federacije.

Zdravstvene ustanove primarne zdravstvene zaštite osnivaju se u skladu s mrežom zdravstvene djelatnosti koja podrazumijeva vrstu i kapacitet zdravstvenih ustanova potrebnih za osiguranje zaštite zdravlja građana na području Kantona.

Mrežu zdravstvene djelatnosti iz stava 1 ovoga člana utvrđuje Parlament Federacije na prijedlog federalnog ministra zdravstva, a mrežu zdravstvene djelatnosti iz stava 2 ovoga člana - Skupština Kantona na prijedlog kantonaInog ministra.

Zdravstvene ustanove mogu se osnivati i izvan mreže zdravstvene djelatnosti, u skladu s odredbama ovoga zakona.

Član 36

Mjerila za uspostavljanje mreže zdravstvene djelatnosti iz člana 35 ovoga zakona određuje se planom zdravstvene zaštite Federacije BiH i Kantona, uvažavajući:

- zdravstveno stanje, broj, starosnu, spolnu i socijalnu struktura stanovništva

- jednake uvjete, odnosno mogućnost za korištenje zdravstvenih usluga

- potreban obim djelatnosti pojedinih nivoa zdravstvene i zaštite iz članova 18, 19, 20, 21, 22 i 23 ovoga zakona (primarna, specijalističko-konsultativna i bolnička zaštita)

- stepen organizacije područja, saobraćajnu povezanost i specifičnost naseljenosti te dostupnost na područjima koja su rijetko naseljena

- ekonomsko-finansijske mogućnosti

Član 37

Zdravstvena djelatnost mora biti organizovana tako da je stanovništvu uvijek osigurana i dostupna hitna medicinska pomoć, uključujući hitni prijevoz.

Član 38

Djelatnost Zavoda za javno zdravstvo, hitna medicinska pomoć, djelatnost presađivanja organa, izuzev autotransplantacije, vještačka oplodnja ako je u pitanju heterodonacija, patologija, sudska medicina i mrtvozornička djelatnost, ne mogu biti predmet privatne djelatnosti.

Član 39

Kantonalni zavod za zdravstveno osiguranje (u daljnjem tekstu: Kantonalni Zavod za osiguranje) raspisuje konkurs za popunjenje mreža zdravstvene djelatnosti iz člana 35 stavovi 1 i 2 ovoga zakona za obavljanje primarne, specijalističko-konsultativne i bolničke zdravstvene zaštite.

Odluku o izboru najpovoljnijeg ponuđača donosi Kantonalni zavod za osiguranje uz pribavljenu saglasnost nadležnog ministra.

Član 40

Kantonalni zavod za osiguranje zaključuje ugovor sa zdravstvenim ustanovama, odnosno privatnim zdravstvenim radnicima koji su najpovoljniji ponuđači iz člana 39 stav 2 ovoga zakona.

Federalno ministarstvo zdravstva zaključuje ugovor sa zdravstvenim ustanovama koje osiguravaju provođenje prava iz zdravstvene zaštite iz člana 7 tačka 2 i člana 8 federalnog Zakona o zdravstvenoj zaštiti.

Zdravstvene ustanove iz stavova 1 i 2 ovoga člana su ugovorne zdravstvene ustanove.

Privatni zdravstveni radnik iz stava 1 ovoga člana je ugovorni privatni zdravstveni radnik.

Ugovorna zdravstvena ustanova, odnosno ugovorni privatni zdravstveni radnik dužni su u nazivu istaći da su ugovorna zdravstvena ustanova, odnosno ugovorni privatni zdravstveni radnik.

Ugovorom se uređuju odnosi u vezi s obavljenjem zdravstvene djelatnosti.

Ugovorom se detaljno odlučuje:

- o vrsti zdravstvene djelatnosti

- o obimu zdravstvene djelatnosti

- o početku obavljanja zdravstvene djelatnosti

- o načinu obavljanja zdravstvene djelatnosti

- o sredstvima koje za obavljanje djelatnosti osigurava Kantonalni zavod za osiguranje. Zavod zdravstvenog osiguranja i reosiguranja Federacije Bosne i Hercegovine (u daljnjem tekstu: Federalni zavod za osiguranje i reosiguranje) i Ministarstvo zdravstva

- o ostalim pravima i obavezama

Član 41

Ugovorna zdravstvena ustanova, odnosim ugovorni privatni zdravstveni radnik dužni su saradivati s Federalnim ministarstvom odbrane u pogledu praćenja zdravstvenog stanja pripadnika Vojske Federacije.

Član 42

Zdravstvena ustanova ne može početi raditi dok organ nadležan za poslove zdravstva, utvrđen ovim zakonom, ne donese rješenje o ispunjavanju propisanih uvjeta u pogledu prostora, kadra i medicinsko-tehničke opreme.

Rješenje iz stava 1 ovoga člana, u smislu člana 33, donosi kantonalni ministar zdravstva.

Uvjete u pogledu prostora, kadra i medicinsko-tehničke opreme propisuje federalni ministar zdravstva.

Član 43

Odredbe člana 12 ovoga zakona primjenjuju se i u slučaju proširenja i promjene zdravstvene djelatnosti.

Član 44

Zdravstvenoj ustanovi ili dijelu zdravstvene ustanove privremeno se zabranjuje rad ako organ zdravstveno-inspekcijskog nadzora utvrdi:

- povrede zakonitosti u radu koje utiču na ostvarivanje prava građana u zdravstvenoj ustanovi ili njenom dijelu

- bitne povrede pravila medicinske tehnologije i povrede pravila kodeksa medicinske etike

- bitne propuste u liječenju i drugim mjerama zdravstvene zaštite

- da uvjeti pružanja zdravstvene zaštite i odnosi prema korisnicima zdravstvene zaštite nisu u skladu s odredbama ovoga zakona i aktima donesenim na osnovu zakona

Ukoliko zdravstvena ustanova ili njen dio u propisanom roku ne otkloni utvrđene nedostatke, izriče joj se mjera zabrane rada.

Zdravstvenoj ustanovi zabranjuje se rad i ako su povrede iz stava 1 ovoga člana dovele do ozbiljnih posljedica za zdravlje i život građana, u kom slučaju se ne može zdravstvenoj ustanovi ostaviti rok za otklanjanje tih nedostataka.

Član 45

Zdravstvena ustanova prestaje raditi:

- ako više ne postoji potreba za obavljanjem djelatnosti za koju je osnovana, a nema mogućnosti da se reorganizuje za obavljanje druge zdravstvene djelatnosti

- ako ne ispunjava zakonom propisane uvjete za obavljanje djelatnosti

Prijedlog za prestanak rada zdravstvene ustanove može podnijeti vlasnik, Kantonalni zavod za osiguranje, odnosno Ministarstvo

zdravstva ako je ugovorna zdravstvena ustanova, kao i nadležna komora.

Odluku o prestanku rada zdravstvene ustanove u slučaju iz stava 1 alineja 1 ovoga člana, donosi vlasnik, Federalni zavod za osiguranje i reosiguranje, Kantonalni zavod za osiguranje, odnosno Ministarstvo zdravstva, a u slučaju iz stava 1 alineja 2 ovoga člana donosi kantonalni ministar.

Protiv odluke o prestanku rada zdravstvene ustanove može se pokrenuti upravni spor.

Član 46

Sredstva za rad zdravstvena ustanova ostvaruje:

- ugovorom s Kantonalnim zavodom za osiguranje

- ugovorom s Federalnim zavodom za osiguranje i reosiguranje

- ugovorom s Federalnim ministarstvom zdravstva ili Ministarstvom zdravstva Kantona, koja se na osnovu zakona finansira iz budžeta Fedracije, Kantona i budžeta općine

- ugovorom po osnovi dobrovoljnog osiguranja

- iz sredstava osnivača u skladu s aktom u osnivanju

- iz sredstva budžeta Federacije, Kantona, odnosno općine

- iz učešća korisnika zdravstvene zaštite u pokriću dijela ili ukupnih troškova zdravstvene zaštite

- iz drugih izvora, na način i pod uvjetima određenim zakonom, aktom o osnivanju i statutom zdravstvene ustanove

VII. UPRAVLJANJE ZDRAVSTVENIM USTANOVAMA

Član 47

Zdravstvenom ustanovom upravlja upravni odbor.

Upravni odbor zdravstvene ustanove u vlasništvu Kantona, odnosno općine ima pet članova i čine ga:

- predstavnici osnivača - tri člana

- predstavnik zdravstvenih radnika ustanove - jedan član

- predstavnik kantonalnog ministarstva - jedan član.

Članove upravnog odbora zdravstvene ustanove iz stava 2. ovoga člana imenuje i razrješava Vlada Kantona, odnosno općinsko vijeće na prijedlog kantonalnog ministra.

Iznos naknade za rad članova upravnog odbora utvrđuje osnivač zdravstvene ustanove na prijedlog resornoga ministarstva, a naknada se isplaćuje iz sredstava zdravstvene ustanove.

Način izbora i opoziva te mandat članova upravnog odbora zdravstvene ustanove obavlja se u skladu sa zakonom.

Član 48

Direktora zdravstvene ustanove u vlasništvu Kantona, odnosno općine, imenuje i razrješava upravni odbor uz saglasnost kantonalnog ministra i zamjenika ministra zdravstva.

Izuzetno, za vrijeme ratnog stanja kada ne postoje uvjeti za rad upravnog odbora, direktora imenuje i razrješava Vlada Kantona, odnosno općinsko vijeće.

Član 49

Za direktora zdravstvene ustanove imenuje se lice s visokim obrazovanjem zdravstvenog usmjerenja.

Za direktora zdravstvene ustanove koja osigurava specijalističko-konsultativnu i bolničku zdravstvenu zaštitu imenuje se lice koje, pored uvjeta iz prethodnoga stava, ima, u pravilu, i odgovarajuću specijalizaciju iz djelatnosti zdravstvene ustanove.

Za direktora Zavoda za javno zdravstvo, odnosno zavoda imenuje se lice koje, pored uvjeta iz stava 1 ovoga člana, ima, u pravilu, i odgovarajuću specijalizaciju iz djelatnosti zdravstvene ustanove.

Po isteku mandata isto lice može, na osnovu konkursa, ponovo biti izabrano za direktora zdravstvene ustanove.

Član 50

Ako direktor nije imenovan u skladu sa zakonom u roku 60 dana od dana isteka konkursnog roka, odluku o postavljenju vršioca dužnosti direktora donosi upravni odbor.

Vršilac dužnosti direktora postavlja se najduže na period od 6 mjeseci.

Vršilac dužnosti direktora ima sva prava i dužnosti direktora.

Član 51

Direktor može biti razriješen istekom mandata na koji je imenovan.

Upravni odbor dužan je razrješiti direktora i prije isteka mandata na koji je imenovan

- ako direktor to lično zahtijeva

- ako nastane neki od razloga koji, po posebnim propisima ili propisima kojima se uređuju radni odnosi, dovodi do prestanka radnoga odnosa

- ako ne izvršava obaveze ugovorene s Kantonalnim zavodom za osiguranje, odnosno Federalnim zavodom za osiguranje i reosiguranje

- ako u svom radu krši propise i opće akte zdravstvene ustanove, ili ne izvršava odluke upravnog odbora, ili postupa u suprotnosti s njima

- ako svojim nesavjesnim ili nepravilnim radom prouzrokuje zdravstvenoj ustanovi veću štetu, zanemaruje ili nemarno obavlja svoju dužnost, tako da nastanu ili bi lahko mogli nastati poremećaji stanja pri obavljanju zdravstvene djelatnosti

Ako upravni odbor ne razriješi direktora zbog razloga propisanih u stavu 2 ovoga člana u roku 30 dana od dana saznanja za neki od razloga, odluku o razrješenju direktora donosi osnivač zdravstvene ustanove.

Upravni odbor mora, prije donošenja odluke o razrješenju, obavijesti direktora o razlozima za razrješenje i dati mu mogućnost da se o njima izjasni.

Član 52

Stručno vijeće zdravstvene ustanove je savjetodavni organ direktora.

Stručno vijeće imenuje direktor i sačinjavaju ga najmanje šefovi organizacijskih dijelova zdravstvene ustanove.

U radu stručnog vijeća mogu sudjelovali i zdravstveni saradnici.

Član 53

Stručno vijeće zdravstvene ustanove:

- raspravlja i odlučuje o pitanjima iz područja stručnog rada

- predlaže stručna rješenja u sklopu djelatnosti

- predlaže stručne temelje za program rada i razvoj zdravstvene ustanove

- daje direktoru stručna mišljenja i prijedloge u pogledu organizacije rada i uvjeta za razvoj zdravstvene djelatnosti

- brine o provođenju unutrašnjeg nadzora nad radom radnika ustanove

- utvrđuje prijedlog članova upravnog odbora zdravstvene ustanove iz reda zaposlenika

- obavlja i druge poslove propisane statutom

VIII. AKTI ZDRAVSTVENIH USTANOVA

Član 54

Akti zdravstvenih ustanova su statut i drugi opći akti.

Statut je osnovni opći akt zdravstvene ustanove kojim se:

- uređuje organizacija zdravstvene ustanove

- uređuje način odlučivanja direktora i upravnog odbora

- uređuje način na koji direktor donosi odluke u vezi s poslovanjem u zdravstvenoj ustanovi

- uređuju druga prava i obaveze direktora i upravnog odbora

- uređuju druga pitanja u vezi s obavljanjem zdravstvene djelatnosti te radom i poslovanjem zdravstvene ustanove u skladu sa statutom

Statut zdravstvene ustanove podliježe obaveznoj saglasnosti osnivača.

Član 55

Odredbe ovoga zakona koje se odnose na upravljanje, rukovođenje i akte zdravstvene ustanove u vlasništvu Kantona, odnosno općine, odgovarajuće se primjenjuju i na zdravstvene ustanove u privatnom i mješovitom vlasništvu.

Upravni odbor zdravstvene ustanove u privatnom, odnosno mješovitom vlasništvu, ima najmanje tri člana, a imenuje ih vlasnik ustanove.

IX. VRSTE ZDRAVSTVENIH USTANOVA

1. ZDRAVSTVENE USTANOVE PRIMARNE ZDRAVSTVENE ZAŠTITE

Dom zdravlja

Član 56

Dom zdravlja je zdravstvena ustanova koja ima organiziranu primarnu zdravstvenu zaštitu na području za koje je osnovan.

Djelatnost doma zdravlja obuhvaća: opću medicinu, zdravstvenu zaštitu žena i djece, školsku medicinu, zdravstvenu zaštitu nespecifičnih i specifičnih plućnih oboljenja i zubozdravstvenu djelatnost. Na svom području dom zdravlja mora osigurati higijensko-epidemiološku djelatnost, hitnu medicinsku pomoć, laboratorijsku, radiološku i drugu dijagnostiku ako te djelatnosti nisu organizirane u sklopu bolnice, odnosno druge zdravstvene ustanove.

Dom zdravlja može organizirati, u skladu s mrežom zdravstvene djelatnosti, radne jedinice za obavljanje specijalističko-konsultativnih djelatnosti ako to zahtijevaju posebne potrebe s obzirom na zdravstveno stanje stanovništva i ako bi pružanje zdravstvene zaštite u poliklinici ili bolnici otežavalo provođenje te zaštite.

U sastavu doma zdravlja može iznimno biti, u skladu s mrežom zdravstvene djelatnosti, porodilište i stacionar za privremeni smještaj bolesnika i centri za fizikalnu i mentalnu rehabilitaciju, organizirani u skladu s "Projektom rehabilitacije u zajednici".

Područna ambulanta

Član 57

Područna ambulanta je zdravstvena ustanova s djelatnošću iz područja rada porodičnog liječnika, doktora medicine, doktora stomatologije i polivalentne patronažne medicinske sestre.

Područna ambulanta može se organizirati kao dio doma zdravlja ili privatna praksa.

Područna ambulanta može osigurati poslove priručnog laboratorija.

Područna ambulanta na području za koje je osnovana provodi mjere zdravstvenog obrazovanja i prosvjećivanja, higijensko-epidemiološku zaštitu, vrši ambulantno i kućno liječenje i dijagnostiku, odnosno terapiju na niovu svoje djelatnosti te zdravstvenu zaštitu usta i zuba, provodi mjere patronažnog nadzora i vodi pripisane evidencije i dokumentacije.

Član 58

Ako se u domu zdravlja obavlja specijalistčko-konsultativna djelatnost, onda je ona pod stručnim nadzorom bolnice koju odredi kantonalni ministar.

Član 59

U ustanovama za socijalnu zaštitu koje zbrinjavaju djecu bez roditelja, djecu za koju se roditelji ne brinu, socijalno zapuštenu djecu, tjelesno i duševno oštećenu djecu, odrasla lica te nemoćna i stara lica, mjere zdravstvene zaštite provode se preko domova zdravlja, odnosno zdravstvenih radnika u privatnoj praksi.

Obavljanje primarne zdravstvene zaštite iz stava 1 ovoga člana obavezno se uređuje ugovorom između doma zdravlja, odnosno privatnog zdravstvenog radnika i kantonalnog zavoda za osiguranje.

U ustanovama za socijalnu zaštitu koje zbrinjavaju lica ovisna o tuđoj pomoći, lica kojima je potrebna zdravstvena njega i rehabilitacija po uputama i pod stručnim nadzorom doktora medicine, osiguravaju se mjere zdravstvene zaštite prema uvjetima u pogledu; prostora, kadra i medicinsko-tehničke opreme koje propisuje kantonalni ministar.

Troškove za zdravstvenu zaštitu iz stava 3 ovoga člana, iznad utvrđenog zdravstvenog standarda, snosi ustanova za socijalnu zaštitu.

Ustanova za zdravstvenu njegu u kući

Član 60

Ustanova za zdravstvenu njegu u kući provodi zdravstvenu njegu i rehabilitaciju bolesnika po uputama i pod stručnim nadzorom doktora

medicine - porodičnog liječnika.

Poslove zdravstvene njege bolesnika obavlja medicinska sestra općeg smjera.

Uvjete, organizaciju i način rada ustanova za zdravstvenu njegu u kući utvrdit će federalni ministar zdravstva.

2. APOTEKA

Član 61

Apoteka je zdravstvena ustanova koja osigurava snabdijevanje lijekovima stanovništvu, zdravstvenim ustanovama i zdravstvenim radnicima koji obavijaju privatnu praksu.

Snabdijevanje lijekovima, u smislu ovoga zakona, jeste nabavka, čuvanje i izdavanje gotovih lijekova na recept i bez recepta te izrada, ispitivanje i izdavanje magistralnih i galenskih preparata.

Član 62

Apoteka može organizirati ogranak apoteke, odnosno depo.

Ogranak apoteke je dio apoteke koji osigurava snabdijevanje gotovim lijekovima stanovništvu, zdravstvenim ustanovama i zdravstvenim radnicima koji obavljaju privatnu praksu, kao i izradu i izdavanje magistralnih preparata.

Depo apoteke je dio apoteke ili ogranka apoteke u kome se mogu izdavati gotovi lijekovi, izuzev opojnih droga.

Apoteka, ogranak apoteke i depo može se organizirati pod uvjetima i na način koji propisuje federalni ministar zdravstva na prijedlog farmaceutske komore.

Član 63

Apotekarska djelatnost obavlja se u sklopu mreže zdravstvene djelatnosti ili samostalno.

Apoteka se osniva za određeno područje koje odredi ovaj kanton, odnosno općina, a u skladu s mrežom zdravstvne djelatnosti.

Apoteka osim apotekarske djelatnosti može obavljati i:

1. snabdijevanje pomoćnim ljekovitim sredstvima, pomirenim sredstvima u liječenju i medicinskim proizvodima

2 snabdijevanje dječijom hranom i ostalim dijetetskim proizvodima

3. snabdijevanje sredstvima za njegu, unapređenje i očuvanje zdravlja, koje propiše farmaceutska komora

4. savjetovanje u vezi s propisivanjem i racionalnom primjenom lijekova i pomoćnih ljekovitih sredstava

Apoteke moraju voditi uz finansijsko i materijalno knjigovodstvo.

Član 64

Ni jedno pravno ni fizičko lice ne smije u pravnom prometu poslovati pod nazivom "apoteka" ako ne obavlja apotekarsku djelatnost u smislu člana 61 ovoga zakona.

3. ZDRAVSTVENE USTANOVE SPECIJALISTIČKO-KONSULTATIVNE I BOLNIČKE ZDRAVSTVENE ZAŠTITE

Poliklinika

Član 65

Poliklinika je zdravstvena ustanova u kojoj se vrši specijalističko-konsultativna zdravstvena zaštita, dijagnostika i medicinska rehabilitacija, osim stacionarnog liječenja.

Poliklinika se, u pravilu, osniva kao dio kliničko-bolničke zdravstvene ustanove, a može se osnovati i kao dio doma zdravlja, odnosno kao samostalna zdravstvena ustanova.

Zdravstvene ustanove utvrđene ovim zakonom zaključuju ugovor s poliklinikom koja je organizirana kao samostalna zdravstvena ustanova za obavljanje dijagnostičke i specijalističko-konsultativne zdravstvene zaštite.

Bolnica

Član 66

Bolnička djelatnost obuhvaća dijagnostiku, liječenje, medicinsku rehabilitaciju, zdravstvenu njegu, boravak i prehranu u općim i specijalnim bolnicama.

Djelatnost iz stava 1 ovoga člana obavlja bolnica koja u svom sastavu mora imati jedinice za:

- specijalističko-konsultativno liječenje
- urgentnu medicinsku pomoć
- laboratorijsku, radiološku i drugu dijagnostiku
- snabdijevanje lijekovima - bolnička apoteka

Bolnica mora imati osiguranu i organiziranu:

- ambulantno-medicinsku rehabilitaciju
- snabdijevanje krvlju, krvnim komponentama, ako to zahtijeva priroda njenog rada (transfuziološki odjel)
- anesteziologiju
- patologiju
- mrtvačnicu

Član 67

Po svojoj namjeni bolnice Kantona su: opće bolnice, specijalne bolnice i kantonalna bolnica.

Opća bolnica je zdravstvena ustanova koja osim djelatnosti iz člana 66 ovoga zakona ima specijalističko-konsultativnu službu i posteljne mogućnosti najmanje za područje interne medicine, kirurgije, pedijatrije, ginekologije i porodiljstva.

Opća bolnica mora osigurati i uvjete za izolaciju oboljelih od akutnih psihoza.

Ako u mjestu ili neposrednoj blizini opće bolnice postoji dječija bolnica, opća bolnica ne mora imati radnu jedinicu za pedijatriju.

Specijalna bolnica je zdravstvena ustanova za specijalističko-konsultativno i bolničko liječenje određenih bolesti, hroničnih bolesti, odnosno za liječenje određene skupine stanovništva i medicinsku rehabilitaciju, bez prirodnog ljekovitog izvora, koja osim uvjeta iz člana 66 stav 2 ovoga zakona ima posteljne, dijagnostičke i druge uvjete prilagođene svojoj namjeni.

Za područje Kantona može se organizovati kantonalna bolnica koja pored uvjeta iz člana 66 i člana 67 stav 2 ovoga zakona ispunjava

posteljne, dijagnostičke i druge uvjete utvrđene ovim zakonom i zakonom o kantonalnoj bolnici.

Uvjeti u pogledu osnivanja i djelatnosti kantonalne bolnice regulisat će se posebnim zakonom o kantonalnoj bolnici, uzimajući u obzir bolničke kapacitete postojećih općih bolnica u općini Travnik.

Lječilište

Član 68

Poseban oblik zdravstvene djelatnosti provodi se u lječilištima gdje se prirodnim ljekovitim izvorima (voda, blato, pijesak) i dostignućima rehabilitacijske struke provodi preventivna zdravstvena zaštita, specijalističko-konsultativna i bolnička rehabilitacija.

Zavod

Član 69

Zavod je specijalizirana zdravstvena ustanova u kojoj se obavlja specijalističko-konsultativna zdravstvena zaštita, uz posebnu djelatnost medicinske tehnologije, i određena medicinska ispitivanja.

Član 70

Kantonalni zdravstveni zavodi su zdravstvene ustanove za obavljanje stručnih funkcija, iz okvira prava i dužnosti Kantona, na području javnozdravstvene djelatnosti, transfuzijske medicine, medicine rada i sportske medicine.

Odlukom Skupštine Srednjobosanskog kantona regulisat će se osnivanje i rad kantonalnih i drugih zavoda.

Član 71

Za obavljanje svojih funkcija zdravstveni zavodi se finansiraju:

- iz sredstava osnivača, u skladu s aktom o osnivanju

- iz sredstava Budžeta Kantona, odnosno budžeta općine

- iz donacija, pomoći i drugih izvora

- iz drugih izvora, na način i pod uvjetima određenim zakonom, aktom o osnivanju i statutom zdravstvene ustanove,

Zavod za javno zdravstvo

Član 72

Zavod za javno zdravstvo Kantona je zdravstvena ustanova koja obavlja javnozdravstvenu djelatnost za područje Kantona.

Zavod ta javno zdravstvo Kantona obavlja slijedeće poslove:

- prikuplja statističke izvještaje iz oblasti zdravstva za područje Kantona

- provodi zdravstveno-odgojne aktivnosti za područje Kantona

- kontrolira, prati i analizira epidemiološku situaciju na području Kantona, predlaže i po potrebi, provodi protuepidemijske mjere, nadzire provođenje obaveznih imunizacija

- donosi plan i program mjera dezinfekcije, dezinsekcije i deratizacije, te nadzire njihovo izvršenje, provodi preventivne i protuepidemijske DDD postupke za područje Kantona

- obavlja javnozdravstvenu mikrobiološku djelatnost od interesa za Kanton

- kontrolira higijensku ispravnost vode za piće, površinske i otpadne vode, stanje vodosnabdijevanja te zdravstvenu ispravnost namirnica i predmeta za opću upotrebu za područje Kantona

- sudjeluje u izradi i provođenju pojedinih programa i zdravstvene zaštite, posebno u vanrednim prilikama

- prati, analizira i ocjenjuje uticaj okoliša (zraka, tla, buke) na zdravstveno stanje stanovništva Kantona

Kantonalni zavod za transfuzijsku medicinu

Član 73

Kantonalni zavod za transfuzijsku medicinu obavlja slijedeće poslove:

- prikuplja krv zajedno s humanitarnim organizacijama, klubovima i udruženjima dobrovoljnih davalaca krvi

- čuva i distribuira krv i krvne komponente

- osigurava stanovništvu, zdravstvenim i drugim ustanovama lijekove proizvedene iz krvi

- obavlja dijagnostička ispitivanja i transfuzijsko liječenje

- usklađuje primjenu jedinstvenog standarda u prikupljanju krvi i obradi krvnih komponenata, laboratorijskog, transfuziološkog testiranja i indikacija za transfuzijsko liječenje

- stručno i funkcionalno povezuje bolničke stanice za transfuzijsku medicinu

- koordinira i nadgleda stručni rad u bolnicama iz ove oblasti

Kantonalni zavod za medicinu rada

Član 74

Kantonalni zavod za medicinu rada je zdravstvena ustanova koja se može osnovati za obavljanje specifične zdravstvene zaštite radnika na području Kantona.

Kantonalni zavod za medicinu rada koordinira i stručno nadzire sve zdravstvene ustanove koje provode specifičnu zdravstvenu zaštitu radnika na području Kantona.

Za obavljanje specifične zdravstvene zaštite iz člana 22 ovoga zakona može se osnovati zdravstvena ustanova za specifičnu zdravstvenu zaštitu.

Član 75

Kantonalni zavod za medicinu rada obavlja slijedeće poslove:

- provodi preventivnu zdravstvenu zaštitu

- obavlja statistisiička istraživanja iz područja medicine

- planira, predlaže i provodi mjere za očuvanje i unapređenje zdravlja radnika

- izrađuje i predlaže doktrinu, standarde i metode rada u zdravstvenom odabiru i praćenju zdravstvenog stanja radnika na poslovima s posebnim uvjetima rada na području Kantona

- vodi registar profesionalnih bolesti i nesreća na poslu za područje Kantona

- sudjeluje u predlaganju programa mjera zdravstvene zaštite i nomenkulature dijagnostičkih i terapijskih postupaka, u pogledu specifične zdravstvene zaštite radnika

- pruža stručnu pomoć u izradi propisa iz ove oblasti i nadzire provođenje programa specifične zdravstvene zaštite radnika

- sudjeluje u dopunskom stručnom osposobljavanju radnika iz područja medicine rada

- sarađuje sa zdravstvenim ustanovama svih nivoa zdravstvene zaštite

Kantonalni zavod za medicinu rada i zdravstvene ustanove za specifičnu zdravstvenu zaštitu radnika ostvaruju prihode putem ugovorenih obaveza s poslodavcem, preduzećima i drugim pravnim licima o pružanju programa mjera specifične zdravstvene zaštite radnika.

Kantonalni zavod za sportsku medicinu

Član 76

Kantonalni zavod za sportsku medicinu je zdravstvena ustanova koja može biti osnovana za obavljanje specifične zdravstvene zaštite sportaša jednog ili više kantona (u daljnjem tekstu: Zavod za sportsku medicinu).

Zavod za sportsku medicinu koordinira i stručnu nadzire sve sportskomedicinske institucije koje provode specifičnu zdravstvenu zaštitu sportaša na području Kantona.

Član 77

Zavod za sportsku medicinu obavlja slijedeće poslove:

- planira, predlaže i provodi mjere za očuvanje i unapređenje zdravlja sportaša i učesnika u sportskoj rekreaciji

- provodi preventivnu zdravstvenu zaštitu svih registriranih sportaša kroz kontrolne, periodične i sistematske specijalističke Ijekarske preglede

- provodi specijalističku kurativnu zdravstvenu zaštitu, liječenje i rehabilitaciju oboljelih i povrijeđenih sportaša

- izrađuje i predlaže doktrinu, standarde i metode rada u zdravstvenom odabiru i praćenju zdravstvenog stanja sportaša, po pojedinim sportskim granama, na području Kantona

- vodi registar specifičnih oboljenja i povreda u sportu

- obavija naučnoistraživački rad iz oblasti sportske medicine

- obavlja edukaciju medicinskih kadrova iz sportske medicine

- ocjenjuje stanje zdravlja i daje suglasnost za aktivno bavljenje sportom i sportskom rekreacijom

- prati vrhunska dostignuća sportaša kroz specifična testiranja i učestvuje u pripremanju sportaša za velika sportska takmičenja (svjetska prvenstva, olimpijske igre)

- sarađuje sa zdravstvenim ustanovama svih nivoa zdravstvene zaštite

- međusobno stručno i funkcionalno povezuje i usklađuje primjenu jedinstvene metodologije rada

Kantonalni zavod za sportsku medicinu i jedinice sportske medicine ostvaruju prihode putem ugovornih obaveza sa sportskim organizacijama, ustanovama i drugim pravnim licima o pružanju programa mjera specifične zdravstvene zaštite sportaša.

X. ORGANIZACIJA RADA I RADNO VRIJEME

Član 78

Zdravstvene ustanove su obavezne neprekidno pružati zdravstvenu zaštitu radom u jednoj, dvije ili više smjena, dvokratnim radnim vremenom, pomakom radnog vremena, pripravnošću ili dežurstvom u skladu s potrebama građana i oblicima pružanja zdravstvenih usluga.

Dežurstvo je poseban oblik rada kada radnik mora biti piisutan u zdravstvenoj ustanovi nakon redovnog radnog vremena.

Dežurstvo počinje iza prve ili druge smjene, a završava početkom rada prve smjene.

Naknada za rad u dežurstvu plaća se u ugovorenom iznosu i ulazi u penzijsku osnovicu.

Stalna pripravnost je poseban uvjet rada, kada radnik ne mora bili prisutan u zdravstvenoj ustanovi, ali mora biti dostupan radi obavljanja hitne medicinske pomoći.

Naknada za rad u stalnoj pripravnosti plaća se u ugovorenom iznosu.

Zdravstveni radnici ne mogu napustiti radno mjesto dok ne dobiju smjenu, iako je njihovo radno vrijeme proteklo, ako bi time bila dovedena u pitanje sigurnost pružanja zdravstvene zaštite građanima.

Napuštanje radnog mjesta pod uvjetima iz stava 2 ovoga člana predstavlja težu povredu radne obaveze.

Početak, završetak i raspored radnog vremena propisuje kantonalno ministarstvo.

Član 79

Zdravstvene ustanove svojim općim aktom utvrđuju pružanje zdravstvene zaštite, i to:

- u hitnoj medicinskoj pomoći - neprekidno 24 sata

- u primarnoj zdravstvenoj zaštiti - organiziranjem rada u jednoj ili dvije smjene, dvokratnim radnim vremenom, pomicanjem radnog vremena te stalnom pripravnnšću i dežurstvom prema potrebama građana

- u specijnlističko-konsultativnoj zdravstvenoj zaštiti - organiziranjem rada u jednoj ili dvije smjene, dvokratnim radnim vremenom, te pomicanjem radnog vremena prema potrebama građana

- u bolničko-zdravstvenoj zaštiti - neprekidno 24 sata, u jednoj ili više smjena te posebnim uvjetima rada (dežurstvo i stalna pripravnost), prema potrebama građana i pojedinih oblika bolničkog liječenja te mogućnostima zdravstvene ustanove

Član 80

Zdravstveni radnici koji ispunjavaju propisane uvjete, po pribavljenom mišljenju nadležne komore, mogu obavljati poslove u svojoj struci izvan punog radnog vremena, ali ne duže od jedne trećine punog radnog vremena.

Zdravstveni radnici iz stava 1 ovoga člana mogu poslove u svojoj struci, izvan punog radnog vremena, obavljati koristeći vlastiti prostor i medicinsko-tehničku opremu zdravstvene ustanove u kojoj su u radnom odnosu, odnosno druge zdravstvene ustanove ili zdravstvenog radnika koji obavlja privatnu praksu.

Uvjete obavljanja poslova iz stava 1 ovoga člana i uvjete korišćenja sredstava rada iz stava 2 ovoga člana, zdravstveni radnici i zdravstvene ustanove, odnosno zdravstveni radnici koji obavljaju privatnu praksu, uređuju posebnim ugovorom.

Zdravstvene usluge koje se pružaju na način iz stavova 1 i 2 ovoga člana ne mogu se finansirati iz sredstava obaveznog zdravstvenog osiguranja.

Odobrenje za rad zdravstvenim radnicima iz stava 1 ovoga člana izdaje kantonalni ministar zdravstva, shodno Pravilniku o uvjetima za rad zdravstvenih radnika izvan punog radnog vremena.

Član 81

U slučajevima vanrednih prilika, elementarnih nepogoda i epidemija većih razmjera, ministar zdravstva i izvršno tijelo osnivača zdravstvene ustanove ovlašćeni su poduzimati i one mjere i aktivnosti koje nisu utvrđene ovim zakonom, uključivši i mjere mobilizacije, organizacije i rasporeda rada i radnog vremena, promjene mjesta i uvjeta rada pojedinih zdravstvenih ustanova i radnika i po potrebi, osnivanje kriznog štaba Ministarstva zdravstva.

Član 82

Ako je ugrožen proces pružanja zdravstvene zaštite, kantonalni ministar privremeno će, najviše do šest mjeseci, rješenjem rasporediti radnike u zdravstvu na radno mjesto koje odgovara njihovoj stručnoj spremi te raspodijeliti potrebna sredstva rada radi osiguranja kontinuiranog pružanja zdravstvene zaštite.

XI. ZDRAVSTVENI RADNICI

Član 83

Zdravstveni radnici su lica koja imaju obrazovanje zdravstvenog usmjerenja i neposredno pružaju zdravstvenu zaštitu stanovništvu, uz obavezno poštivanje moralnih načela zdravstvene struke.

Član 84

Zdravstveni radnici obrazuju se na medicinskom, stomatološkom, farmaceutskom ili famiaceutsko-biohemijskom fakultetu, na višim i srednjim školama zdravstvenog usmjerenja.

Član 85

Zdravstveni saradnici su lica koja nemaju obrazovanje zdravstvenog usmjerenja, a rade u zdravstvenim ustanovama i sudjeluju u dijelu zdravstvene zaštite.

Član 86

Zdravstveni radnici obavezni su nakon završenog obrazovanja obaviti pripravnički staž.

Pripravnički staž je organizirani oblik stručnog osposobljavanja zdravstvenih radnika za samostalan rad koji se obavlja pod nadzorom.

Član 87

Pripravnički staž zdravstvenih radnika traje jednu godinu za radnike sa završenom visokom stručnom spremom, devet mjeseci za radnike sa završenom višom stručnom spremom, odnosno šest mjeseci za radnike sa završenom srednjom stručnom spremom.

Član 88

Nakon obavljenog obaveznog pripravničkog staža, zdravstveni radnici s visokom stručnom spremom polažu stručni ispit pred ispitnom komisijom Federalnog ministarstva zdravstva.

Nakon obavljenog obaveznog pripravničkog staža, zdravstveni radnici s višom i srednjom stručnom spremom polažu stručni ispit pred ispitnom komisijom kantonalnog Ministarstva zdravstva.

Zdravstveni radnici se, nakon položenog stručnog ispita, obavezno upisuju u nadležnoj komori u registar zdravstvenih radnika.

Zdravstveni radnici iz stavova 1 i 2 ovoga člana, nakon položenog stručnog ispita, stiču odobrenje za samostalan rad.

Član 89

Odobrenje za samostalan rad je javna isprava koju izdaje nadležna komora nakon dobijenog uvjerenja o položenom stručnom ispitu.

Odobrenjem za samostalan rad zdravstveni radnik stiče pravo da samostalno obavlja poslove u svojoj struci.

Član 90

Nadležna komora oduzima zdravstvenom radniku odobrenje za samostalan rad:

- ako kandidat ne zadovoljava prilikom obnavljanja odobrenja za samostalan rad

- ako tijelo nadležne komore odredi tu mjeru kao najstrožu kaznu zbog kršenja etičkih principa struke

- ako izvan punog radnog vremena obavlja poslove zdravstvene zaštite u suprotnosti s odredbama člana 80 ovoga zakona

Član 91

Federalni ministar zdravstva propisat će:

- sadržaj i način provođenja pripravničkog staža

- uvjete koje moraju ispunjavati zdravstvene ustanove i privatni zdravstveni radnici kod kojih zdravstveni radnici provode pripravnički staž

- način polaganja stručnog ispita

- sadržaj i izgled uvjerenja o položenom stručnom ispitu

- sadržaj i izgled odobrenja za samostalan rad

Član 92

Pripravnik zasniva radni odnos na određeno vrijeme radi obavljanja pripravničkog staža.

Pripravnički staž ili njegov dio može se obavljati i u obliku volontiranja, a u skladu sa zakonom.

Pripravnički staž obavlja se u zdravstvenim ustanovama.

Zdravstvene ustanove obavezne su primati zdravstvene radnike na pripravnički staž prema kriterijima koje će odrediti federalni ministar zdravstva.

Dio pripravničkog staža zdravstveni radnici mogu obavljati kod zdravstvenog radnika s visokom stručnom spremom koji obavlja privatnu praksu najmanje pet godina, prema kriterijima koje će odrediti federalni ministar zdravstva.

Član 93

Zdravstveni radnici imaju pravo i obavezu stručno se usavršavati radi održavanja i unapređivanja kvaliteta zdravstvene zaštite.

Član 94

Specijalizacija je poseban vid organiziranog stručnog usavršavanja radi osposobljavanja zdravstvenih radnika s visokim obrazovanjem za stručni rad iz određene grane medicine, odnosno iz određene oblasti zdravstvene zaštite.

Doktori medicine, specijalisti mogu se i dalje usavršavati u određenim granama uže specijalizacije (u daljnjem tekstu: subspecijalizacija).

Grane specijalizacije, trajanje i program specijalizacije i subspecijalizacije utvrđuje federalni ministar zdravstva, a na prijedlog fakulteta zdravstvenog usmjerenja.

Član 95

Specijalizacija se može odobriti zdravstvenom radinku koji ima položen stručni ispit, najmanje jednu godinu radnog iskustva u struci, koji je u radnom odnosu u zdravstvenoj ustanovi, ili ima privatnu praksu, ili radi u privatnoj praksi kod zdravstvenog radnika s visokom stručnom spremom, a mlađi je od 55 godina.

Iznimno, zdravstvenom radniku koji ima više od navršenih 55 godina života može se odobriti specijalizacija pod uvjetima koje propisuje ministar zdravstva.

Odobrenje za specijalizaciju i subspecijalizaciju izdaje nadležni ministar zdravstva na osnovu utvrđenog plana potrebnih kadrova kojeg donosi kantonalno Ministarstvo zdravstva na prijedlog nadležne komore.

Specijalizacije i subspecijalizije mogu se obavljati samo u ovlašćenim zdravstvenim ustanovama za provođenje specijalizantskog staža.

Federalni ministar zdravstva utvrđuje kriterije za obavljanje specijalizantskog staža i staža subspecijalizacije, način polaganja specijalističkog ispita, odnosno ispita iz subspecijalizacije, određuje

ovlašćene zdravstvene ustanove i zdravstvene radnike koji obavljaju privatnu praksu za provođenje specijalizantskog staža.

Član 96

Strani državljani mogu specijalizirati pod uvjetima utvrđenim ugovorom između Federacije, odnosno Kantona i strane zemlje, na osnovu međunarodnih ugovora u koje su uključene i specijalizacije, ili posebnim ugovorima koje zaključi Ministarstvo vanjskih poslova Bosne i Hercegovine sa stranim radnicima ili organizacijama.

Strani državljanin može započeti specijalizaciju uz dokaz o završenom fakultetu medicinskog usmjerenja, a koji je nostrificiran od nadležnog državnog organa, dokaz o poznavanju bosanskoga odnosno hrvatskoga jezika i o osiguranom plaćanju svih troškova specijalizantskog staža i specijalističkog ispita.

Član 97

Doktorima medicine i doktorima stomatologije, magistrima farmacije, odnosno inžinjerima medicinske biohemije koji imaju najmanje deset godina rada u svom zvanju, najmanje deset objavljenih naučnih ili stručnih radova i uspješne rezultate na stručnom usavršavanju zdravstvenih radnika, može se priznati naziv primarijus.

O priznavanju naziva primarijus odlučuje komisija koju imenuje federalni ministar zdravstva iz redova nastavnika medicinskog i stomatološkog fakulteta i istaknutih medicinskih i stomatoloških stručnjaka.

Odluku o priznavanju naziva primarijus donosi federalni ministar zdravstva na prijedlog stručnog kolegija zdravstvene ustanove, a uz prethodnu saglasnost nadležne komore.

Federalni ministar zdravstva će, na prijedlog nadležne komore, bližim propisom regulisati kriterije i postupak za priznavanje naziva primarijus, a u smislu ovoga člana.

XII. PRIVATNA ZDRAVSTVENA DJELATNOST

Član 98

Privatnu praksu može samostalno obavljati zdravstveni radnik s visokom stručnom spremom pod slijedećim uvjetima:

1. da ima odgovarajuće obrazovanje zdravstvenog usmjerenja, položen stručni ispit, odnosno specijalistički ispit za specijalističku ordinaciju

2. da je državljanin Bosne i Hercegovine

3. da je radno sposoban za obavljanje privatne prakse

4. da je potpuno poslovno sposoban

5. da mu pravosnažnom sudskom presudom ili odlukom drugog nadležnog organanije izrečena sigurnosna mjera ili zaštitna mjera zabrane obavljanja zdravstvene zaštite dok ta mjera traje

6. da nije u radnom odnosu, odnosno da ne obavlja drugu samostalnu djelatnost

7. da raspolaže odgovarajućim prostorom i medicinsko-tehničkom opremom

8. da pribavi mišljenje nadlžne komore o potrebi obavljanja te djelatnosti na području na kojem namjerava provoditi privatnu praksu

Doktor medicine i doktor stomatologije obavljaju privatnu praksu u privatnim ordinacijama i privatnim laboratorijima, diplomirani magistri farmacije u privatnim apotekama.

Specijalist medicinske biohemije i diplomirani inžinjer medicinske biohemije mogu obavljati privatnu praksu u privatnim medicinsko-biohemijskim laboratorijima.

Član 99

Zdravstveni radnici s višom ili srednjom stručnom spremom mogu obavljati privatnu praksu u skladu sa svojom stručnom spremom, a prema uputama i pod stručnim nadzorom ovlaštenog doktora medicine i doktora stomatologije, na način i pod uvjetima reguliranim posebnim ugovorom.

Zdravstveni radnici iz stava 1 ovoga člana moraju ispunjavati uvjete za rad propisane u članu 98 stav 1 ovoga zakona.

Član 100

Zahtjev za obavljanje privatne prakse i zahtjev za proširenje djelatnosti privatne prakse podnosi se kantonalnom ministarstvu koje donosi rješenje o odobrenju za rad nakon što utvrdi da su ispunjeni uvjeti za rad propisani ovim zakonom i važećim propisima.

Privatni zdravstveni radnici u svom nazivu ističu ime i prezime, adresu nosioca privatne prakse, oznake djelatnosti i radno vrijeme.

Nadležna komora propisuje uvjete stručnog usavršavanja za proširenje djelatnosti.

Član 101

Do popune mreže zdravstvenih ustanova primarne zdravstvene zaštite iz člana 35 stavovi 2 i 3 ovoga zakona, privatni zdravstveni radnik na području općine na kojoj namjerava obavljati privatnu praksu u oblasti primarne zdravstvene zaštite, dužan je na poziv Kantonalnog zavoda za osiguranje zaključiti ugovor o pružanju zdravstvenih usluga i uključiti se u mrežu zdravstvenih ustanova primarne zdravstvene zaštite.

Bliže propise iz stava 1 ovoga člana donijet će kantonalno Ministarstvo zdravstva.

Član 102

Uvjete za obavljanje privatne prakse u pogledu prostora, kadra i medicinsko-tehničke opreme propisuje federalni ministar zdravstva.

Član 103

Zdravstveni radnici iz članova 98 i 99 ovoga zakona mogu imati samo jednu ordinaciju, laboratorij ili apoteku.

Zdravstveni radnici iz stava 1 ovoga člana obavljaju poslove privatne prakse lično.

U istoj ordinaciji, laboratoriju, odnosno apoteci, mogu obavljati privatnu praksu dva tima zdravstvenih radnika iste struke u smjenskom radu.

Zdravstveni radnik iz stava 1 ovoga člana može primiti u radni odnos jednog zdravstvenog radnika iste struke.

Zdravstveni radnci iz člana 98 ovoga zakona mogu obavljati privatnu praksu u timu s jednim zdravstvenim radnikom sa srednjom ili višom stručnom spremom ili s više njih.

Član 104

Više zdravstvenih radnika koji obavljaju privatnu praksu mogu se udružiti u grupnu privatnu praksu, pod uvjetima iz propisa navedenog u članu 102. ovoga zakona.

Član 105

Zdravstveni radnici s visokom stručnom spremom, koji obavljaju privatnu praksu, mogu u zdravstvenim ustanovama obavljati poslove iz svoje struke na osnovu posebnog ugovora sa zdravstvenom ustanovom.

Član 106

Doktor medicine koji obavlja djelatnost u privatnoj praksi kao izabrani doktor obavezan je, u slučaju odsutnosti ili privremene obustave rada, osigurati svojim bolesnicima zamjenu ugovorom s drugim zdravstvenim radnikom iste struke i specijalizacije koji obavlja privatnu praksu ili sa zdravstvenom ustanovom primarne zdravstvene zaštite, koji će za to vrijeme umjesto njega pružiti zdravstvenu zaštitu tim bolesnicima.

Član 107

Zdravstveni radnici koji obavljaju privatnu praksu dužni su:

1. pružati građanima hitnu medicinsku pomoć u sklopu svoje stručne spreme

2. na poziv nadležnog organa sudjelovati u radu na sprečavanju i suzbijanju zaraznih bolesti

3. voditi zdravstvenu dokumentaciju i drugu evidenciju o građanima kojima pružaju zdravstvenu zaštitu i podnositi izvještaj o tome nadležnoj zdravstvenoj ustanovi u skladu s propisima o evidencijama u oblasti zdravstva

4. uključiti se u jedinstven informacijski sistem

5. obavljati poslove zdravstvene zaštite po savremenim metodama, savremenim sredstvima i pomagalima

6. davati podatke o svom radu na zahtjev nadležnog organa

7. čuvati kao tajnu sve što o drugom saznaju prilikom obavljanja zdravstvene zaštite

8. pružati zdravstvenu zaštitu u skladu s prihvaćenom zdravstvenom doktrinom i kodeksom medicinske etike

Član 108

Zdravstveni radnici koji obavljaju privatnu praksu, mogu privremeno obustaviti rad zbog bolesti, vojne obaveze ili drugog opravdanog razloga. O toj činjenici dužni su obavijestili kantonalno Ministarstva zdravstva ako su odsutni više od 30 radnih dana u toku godine.

Kantonalno Ministarstvo zdravstva utvrdit će postoje li razlozi za privremenu obustavu rada i o lome donijeti rješenje.

Član 109

Pravo na obavljanje privatne prakse prestaje:

1. odjavom

2. po sili zakona

3. rješenjem nadležnog organa

Rješenje o prestanku obavljanja privatne prakse donosi nadležni organ, u skladu sa zakonom.

Član 110

Pravo na obavljanje privatne prakse po sili zakona prestaje ako lice koje ima odobrenje za rad:

1. umre

2. izgubi trajno radnu sposobnost za obavljanje poslova zbog nastanka invalidnosti

3. izgubi poslovnu sposobnost potpuno ili djelimično

4. izgubi državljanstvo Bosne i Hercegovine

5. zasnuje radni odnos, odnosno počne obavljati drugu samostalnu djelatnost

6. bude pravosnažnom sudskom presudom osuđeno na kaznu zatvora duže od 6 mjeseci ili mu je izrečena sigurnosna zaštitna mjera ili zaštitna mjera zabrane obavljanja zdravstvene zaštite

7. više od tri mjeseca ne uplaćuje obavezne doprinose u skladu s propisima

Rješenje o prestanku obavljanja privatne prakse po sili zakona donosi kantonalno Ministarstvo zdravstva.

Član 111

Kantonalno Ministarstvo zdravstva donosi rješenje o prestanku odobrenja za obavljanje privatne prakse ako se utvrđeni nedostaci u obavljanju poslova ne otklone u roku utvrđenom rješenjem nadležnog organa.

Rješenje o prestanku odobrenja za obavljanje privatne prakse zdravstvenom radniku donosi se:

1. ako ne ispunjava uvjete u smislu člana 98 tačka 7

2. ako ne postupi u skladu s članovima 106, 107 i 108 ovoga zakona

3. ako prestane s radom bez odobrenja nadležnog organa

4. ako ne obavlja poslove lično ili ako koristi rad drugih osoba protivno odobrenju i zakonu

5. ako ima više od jedne ordinacije, laboratorija, apoteke ili medicinsko-hemijskog laboratorija

6. ako reklamira svoj rad i svoju ordinaciju, laboratorij, apoteku, protivno pravilima ponašanja koje propiše nadležna komora

7. po prijedlogu nadležne komore

Član 112

Privatna praksa ne može se obavljati za slijedeće djelatnosti:

1. uzimanje, čuvanje, prenošenje i presađivanje dijelova ljudskoga tijela radi liječenja, osim autotransplantacije

2. vještačka oplodnja, ako je u pitanju hterodonacija

3. snabdijevanje krvlju i krvnim derivatima

4. socijalno-medieinska, epidemiološka, higijenska i zdravstveno-ekološka djelatnost (javnozdravstvena djelatnost)

5. patologija

6. sudska medicina

7. mrtvozorništvo

8. hitna medicinska pomoć

Član 113

Zdravstveni radnici koji obavljaju privatnu praksu mogu ostvariti prihode:

- putem ugovora s Kantonalnim zavodom za osiguranje ako poslove obavljaju kao ugovorni privatni zdravstveni radnici

- putem dobrovoljnog zdravstvenog osiguranja

- direktno naplatom od pacijenata kojima nije izabran zdravstveni radnik

Cijenu zdravstvenih usluga za poslove ugovornog privatnog zdravstvenog radnika određuje Kantonalni zavod za osiguranje uz prethodno pribavljeno mišljenje nadležne komore.

Cijena zdravstvenih usluga za poslove privatne prakse u kojima nije izabran ugovorni zdravstveni radnik utvrđuje se uz prethodno mišljenje nadležne komore.

Cijenu zdravstvenih usluga, iz obima dobrovoljnog osiguranja, određuje ugovorom osiguravajuće društvo uz prethodno pribavljeno mišljenje nadležne komore.

Član 114

Protiv rješenja iz članova 100, 108, 109, 110 i 111 ovoga zakona može se izjaviti žalba Federalnom ministarstvu zdravstva.

XIII. NADZOR

Član 115

Nadzor nad radom zdravstvenih ustanova, zdravstvenih radnika u zdravstvenim ustanovama i privatnih zdravstvenih radnika obuhvaća:

- unutrašnji nadzor

- zdravstvenoinspekcijski nadzor

1. Unutrašnji nadzor

Član 116

Zdravstvena ustanova obavezno provodi unutrašnji nadzor nad stručnim radom svojih organizacijskih jedinica i zdravstvenih radnika.

Za stručni rad zdravstvenih radnika odgovorni su šefovi organizacijskih jedinica.

Za stručni rad zdravstvene ustanove odgovoran je direktor.

Član 117

Unutrašnji nadzor, u pravilu, obavljaju zdravstveni radnici s dugogodišnjim radnim iskustvom u struci, u pravilu šefovi organizacijskih jedinica.

Unutrašnji nadzor provodi se na osnovu općeg akta.

Opći akt sadrži način obavljanja nadzora iz stava 2 ovoga člana, stručnu spremu zdravstvenog radnika koji obavlja nadzor i dinamiku obavljanja toga nadzora.

2. Zdravstvenoinspekcijski nadzor

Član 118

Zdravstvenoinspekcijski nadzor nad primjenom i izvršavanjem zakona, drugih propisa i općih akata u djelatnosti zdravstva te nadzor nad stručnim radom zdravstvenih ustanova, zdravstvenih radnika i privatnih zdravstvenih radnika obavlja zdravstvena inspekcija.

Poslove zdravstvenoinspekcijskog nadzora iz stava 1 ovoga člana obavlja federalni, odnosno kantonalni zdravstveni inspektor (u daljnjem tekstu: zdravstveni inspektor).

Član 119

Poslove zdravstvenog inspektora obavljaju radnici s visokom stručnom spremom zdravstvenog usmjerenja, pet godina radnog iskustva u struci i položenim stučnim ispitom za zdravstvenog inspektora.

Zdravstveni inspektori koji nemaju položen stručni ispit za zdravstvenog inspektora dužni su ga položiti u roku od godine dana od dana imenovanja.

Program stručnog ispita za zdravstvenog inspektora, sastav ispitne komisije i način provođenja ispita propisuje Federalni ministar zdravstva na prijedlog zdravstvenog vijeća.

Član 120

Kantonalni ministar, prema potrebi, može imenovati istaknute zdravstvene stručnjake, odnosno zdravstvene ustanove da obave pojedine stručne radnje koje su od značaja za vršenje zdravstvenoinspekcijskog nadzora (ekspertize, stručno-medicinska ispitivanja, analize i sl.) ako za izvršenje tih radnji organi uprave nemaju stručne, tehničke i druge uvjete.

Član 121

Zdravstvena inspekcija naročito:

1. prati i proučava stanje u zdravstvenoj zaštiti i poduzima mjere za kvalitetna obavljanje djelatnosti

2. potiče i daje prijedloge za unapređivanje rada zdravstvene inspekcije

3. nadzire zakonitost rada zdravstvenih ustanova i zdravstvenih radnika u obavljanju zdravstvene djelatnosti

4. usklađuje i daje smjernice za rad zdravstvenih inspektora i za provođenje određenih propisa i mjera

5. nadzire zakonitost akata koje donose zdravstvene ustanove u skladu sa zakonom

6. pruža pomoć građanima, zdravstvenim ustanovama i zdravstvenim radnicima u provođenju propisa i mjera iz zdravstvene djelatnosti

7. inicira i organizira konsultacije i dogovore s državnim organima, organima jedinica lokalne uprave i samouprave, organima koji imaju javna ovlaštenja te s preduzećima i drugim pravnim licima i građanima, o pitanjima koja su od interesa za zdravstvenu djelatnost

8. prati odnos zdravstvenih radnika i ostalog osoblja prema bolesniku

9. obavlja i druge mjere i radnje radi preventivnog djelovanja

10. sarađuje s nadležnim komorama i strukovnim udruženjima zdravstvenih radnika

Član 122

U obavljanju inspekcijskih poslova zdravstveni inspektori naročito nadziru:

1. sadržaj i kvalitet pruženih zdravstvenih usluga

2. način prijema, liječenja i otpuštanja pacijenata

3. primjenu sredstava i metoda za prevenciju, dijagnostiku, terapiju i rehabilitaciju

4. način propisivanja i izdavanja lijekova

5. primjenu sredstava i metoda za izradu laboratorijskih analiza i drugih dijagnostičkih metoda, njihove usaglašenosti s odgovarajućim standardima

6. način vođenja i korišćenja odgovarajuće medicinske dokumentacije i evidencije

7. organizaciju i obavljanje pripravničkog staža i specijalizantskog staža zdravstvenih radnika

8. druga pitanja značajna za utvrđivanje i ocjenjivanje kvaliteta rada i način ostavarivanja zdravstvene zaštite

Član 123

U obavljanju inspekcijskih poslova iz člana 122 ovoga zakona zdravstveni inspektori imaju pravo i dužnost:

1. narediti otklanjanje utvrđenih nepravilnosti i nedostataka u određenom roku

2. zabraniti provođenje mjera i radnji koje su suprotne zakonu ili provedbenim propisima

3. zabraniti rad zdravstvenoj ustanovi koja više ne ispunjava uvjete u pogledu prostora, zdravstvenog kadra i medicinsko-tehničke opreme

4. zabraniti samostalan rad zdravstvenom radniku koji nema položen stručni ispit

5. zabraniti rad zdravstvenoj ustanovi i zdravstvenom radniku koji ne osigurava kvalitet i sadržaj zdravstvenih usluga

6. narediti dodatno stručno usavršavanje zdravstvenih radnika za koje se ustanovi da im nedostaje stručnost, a po potrebi i ponavljanje provjere osposobljenosti

7. zabraniti rad i pokrenuti postupak za oduzimanje odobrenja (licence) za samostalan rad zdravstvenom radniku

8. u dogovoru s ministrom zdravstva, odnosno Kantonalnim zavodom za osiguranje, jednokratno ili višekratno umanjiti sredstva za obavljanje zdravstvene djelatnosti dok se utvrđeni nedostaci ne otklone

9. zabraniti obavljanje zdravstvene djelatnosti u slučaju da se ona obavlja bez odobrenja nadležnog organa

10. narediti poduzimanje drugih mjera za koje je ovlašten ovim zakonom i drugim propisom

Ako utvrđeni nedostaci ne budu otklonjeni u određenom roku, zdravstveni inspektor će zabraniti obavljanje zdravstvene djelatnosti.

Ako zdravstveni inspektor, prilikom obavljanja inspekcijskog nadzora, utvrdi povrede propisa ili drugih općih akata, a za postupanje u vezi s tim povredama nadlžan je neki drugi državni organ, dužan je o tome bez odgađanja obavijestiti nadležni organ.

Član 124

Poslove i zadatke zdravstvene inspekcije iz članova 121, 122 i člana 123 stav 1 ovoga zakona obavljaju kantonalni zdravstveni inspektori u zdravstvenim ustanovama koje se osnivaju za potrebe Kantona.

Član 125

Zdravstveni inspektor je odgovoran kantonalnom ministru zdravstva:

1. ako pri nadzoru propusti poduzeti, odnosno narediti mjere koje je po zakonu bio dužan poduzeti, odnosno narediti

2. ako prekorači svoja zakonska ovlaštenja

3. ako ne podnese prijavu, odnosno ne obavijesti nadležne državne organe o utvrđenim nepravilnostima, odnosno nedostacima

Član 126

Zdravstvena inspekcija dužna je preko sredstava javnog informiranja i na drugi pogodan način obavještavati javnost o pojavama utvrđenim prilikom inspekcijskog nadzora.

XIV. UTVRĐIVANJE UZROKA SMRTI I OBDUKCIJA

Član 127

Za svakog umrlog građanina utvrđuje se vrijeme i uzrok smrti.

Uzrok i vrijeme smrti utvrđuje doktor medicine, u skladu s Pravilnikom o načinu pregleda umrlih i načinu utvrđivanja vremena i uzroka smrti.

Član 128

Nadležna općinska služba za upravu imenuje potreban broj doktora medicine, odnosno drugih zdravstvenih radnika, koji utvrđuju smrt, vrijeme i uzrok smrti građana umrlih izvan zdravstvene ustanove.

Vrijeme i uzrok smrti građana umrlih u zdravstvenoj ustanovi utvrđuje doktor medicine te ustanove.

Član 129

Smrtni slučaj dužna su prijaviti, bez odgađanja, lica koja su živjela u zajednici s umrlim građaninom, srodnici ili susjedi, a ako takvih nema, svaki građanin koji sazna za smrtni slučaj.

Smrtni slučaj prijavljuje se nadležnoj zdravstvenoj ustanovi, odnosno zdravstvenom radniku koji obavlja pregled mrtvaca.

Kad osoba koja utvrđuje smrt ustanovi da je smrt nastupila od zarazne bolesti ili kao posljedica nasilja, dužna je o tome odmah obavijestiti nadležnu općinsku službu za zdravstvo, odnosno ovlašćene radnike nadležnog organa unutrašnjih poslova.

Član 130

Umrli građanin sahranjuje se nakon što je smrt utvrđena, a u vremenu od 24 do 48 sati od nastupa smrti.

Izuzetno, na osnovu posebnog odobrenja sanitarnog inspektora, sahrana se može obaviti i prije isteka roka od 24 sata, odnosno poslije isteka roka od 48 sati.

Član 131

Radi utvrđivanja uzroka smrti provodi se obdukcija tijela umrlog.

Obdukcija se provodi:

1. kada postoji sumnja ili je očito daje smrt uzrokovana krivičnim djelom ili je u vezi s izvršenjem krivičnog djela

2. kada je to potrebno radi zaštite zdravlja građana, odnosno kada to zahtijevaju epidemiološki, sanitarni i drugi stručni medicinski razlozi

3. kada zahtjev za obdukciju postavi porodica umrlog građanina

4. kada je građanin umro u zdravstvenoj ustanovi

Obdukcija iz stava 2 tačke 2 ovoga člana provodi se na trošak obveznika plaćanja troškova liječenja umrlog građanina.

U ostalim slučajevima obdukcija se provodi na zahtjev i trošak odgovarajućih tijela, preduzeća i drugih pravnih lica, odnosno porodice umrlog građanina, ako je smrt nastupila izvan zdravstvene ustanove.

Član 132

Ako je građanin umro u zdravstvenoj ustanovi, direktor, na zahtjev člana uže porodice, odnosno staratelja umrlog građanina, može odlučiti da se obdukcija ne provodi.

Obdukcija se mora provesti:

1. ako se radi o neprirodnoj ili nagloj smrti

2. ako smrt nastupi tokom dijagonističkog ili terapeutskog zahvata

3. ako to izričito zahtijeva doktor medicine koji je liječio umrlog

XV. KOMORE

Član 133

Radi očuvanja i zaštite interesa svoje profesije, zadovoljavanja svojih stručnih i ličnih potreba, osiguranja uvjeta za organiziran nastup zdravstvenih radnika istih profesionalnih grupa prema državnim organima, udruženjima, zdravstvenim ustanovama, proizvođačima i dobavljačima medicinske opreme te zaštite zdravlja građana, zdravstveni radnici, zavisno od stručnog naziva, obavezno se

udružuju u Ijekarsku komoru, farmaceutsku komoru, komoru medicinskih biohemičara i komoru zdravstvenih tehničara (u daljnjem tekstu: komora), kao strukovna udruženja.

Član 134

Komore kao strukovna udruženja osnivaju se za područje Kantona, s mogućnošću udruživanja do nivoa Federacije.

Komora ima status pravnog lica i upisuje se u registar nadležnog suda.

Komora ima statut kojim se utvrđuje organizacija, djelokrug rada, upravljanje i finansiranje komore, članstvo u komori, prava, obaveze i odgovornosti članova komore i uređuju druga pitanja u vezi s radom komore.

Kantonalno ministarstvo prati rad komore sa stanovišta provođenja zakona i utvrđene politike iz oblasti zdravstva i predlaže odgovarajuće mjere za unapređenje njenog rada.

Član 135

Komore obavljaju slijedeće poslove:

1. vode registar svojih članova

2. prate i nadziru provođenje pravila - kodeksa medicinske etike i deontologije i poduzimaju odgovarajuće mjere u slučaju njihova kršenja

3. daju mišljenje federalnom ministru zdravstva, odnosno kantonalnom ministru, o opravdanosti izdavanja, produženja ili oduzimanja odobrenja za obavljanje poslova privatne prakse, početka i prestanka rada zdravstvenih ustanova s obzirom na utvrđenu mrežu zdravstvene djelatnosti te stručne i ekonomske interese svojih članova

4. daju mišljenje za rad zdravstvenih radnika izvan punog radnog vremena u zdravstvenoj ustanovi kod zdravstvenih radnika koji obavljaju privatnu praksu u vlastitom prostoru i na vlastitoj medicinsko-tehničkoj opremi, i zdravstvenim radnicima privatne prakse za rad u zdravstvenim ustanovama

5. daju mišljenje na cijenu zdravstvenih usluga za privatnu praksu koja ne ostvaruje prihode preko Kantonalnog zavoda za osiguranje

6. zastupaju interese svojih članova pri sklapanju ugovora s Federalnim zavodom za osiguranje i reosiguranje, odnosno Kantonalnim zavodom za osiguranje i drugim osiguravajućim zavodima

7. pružaju zaštitu građanima u ostvarivanju prava s obzirom na kvalitet, sadržaj i vrstu zdravstvene usluge koja im se pruža

8. po službenoj dužnosti izdaju, obnavljaju i oduzimaju odobrenje za samostalan rad svojih članova

9. sudjeluju pri utvrđivanju standarda i nomiativa zdravstvenih usluga

10. daju stručna mišljenja prilikom pripreme propisa od uticaja na razvoj zdravstvene struke

11. organiziraju, u saradnji s medicinskim, stomatološkim i farmaceutskim fakultetom te stručnim medicinskim društvima, dodatno usavršavanje za proširenje djelatnosti unutar struke s obzirom na nove dijagonističko-terapijske metode

12. propisuju način oglašavanja i način isticanja naziva privatne prakse

13. obavljaju i druge poslove određene ovim zakonom

Član 136

Komore donose statut.

Statutom komore obavezno se utvrđuje:

- osnivanje, djelokrug i organizacija rada

- sadržaj, rokovi i način stručnog usavršavanja članova komore

- postupak izdavanja, obnavljanja i oduzimanja odobrenja za samostalan rad, dobnu granicu do koje se odobrenje za samostalan rad obnavlja, uvjete pod kojima se razmatra obnavljanje odobrenja te obavezu davanja izvještaja ministru zdravstva ukoliko kandidat ne udovolji uvjetima za obnavljanje dozvole, a i pravila postupanja u vezi s navedenim

- granice, način i druga pitanja u vezi s ostvarenjem javnih ovlašćenja iz člana 135 ovoga zakona

- razrada načina obavljanja ostalih poslova utvrđenih članom 135 ovoga zakona

XVI. KAZNENE ODREDBE

Član 137

Novčanom kaznom u iznosu od 500,00 do 2.000,00 KM kaznit će se za prekršaj zdravstvena ustanova:

1. ako građaninu ometa ili uskraćuje prava iz člana 24 ovoga zakona

2. ako ne osigura hitnu medicinsku pomoć, uključujući hiti prijevoz (član 37)

3. ako ne istakne naziv ugovorne zdravstvene ustanove i ne sarađuje s Federalnim ministarstvom odbrane (član 41)

4. ako ne pribavi saglasnost od ministra zdravstva o osnivanju, proširenju ili promjeni djelatnosti, po prethodno pribavljenom mišljenju Kantonalnog zavoda za zdravstveno osiguranje (članovi 39 i 43)

5. ako započne s radom prije nego je rješenjem utvrđeno da su ispunjeni uvjeti u pogledu prostora, kadra i medicinsko-tehničke opreme (član 42 stav 2)

6. ako prestane obavljati zdravstvenu djelatnost suprotno odredbi člana 45 ovoga zakona

7. ako ne osigura kontinuitet zdravstvene zaštite, odnosno ako dopusti da zdravstveni radnici napuste radna mjesta dok ne dobiju zamjenu ako se time dovodi u pitanje sigurnost pružanja zdravstvene zaštite građanima (član 78 stavovi 1 i 7)

8. ako ne primi zdravstvene radnike na pripravnički staž (član 92 stav 4)

9. ako onemogući zdravstvenom radniku stručno usavršavanje (član 93 stav 1)

10. ako zaključi ugovor sa zdravstvenim radnikom s visokom stručnom spremom koji obavlja privatnu praksu suprotno članu 105

ovoga zakona

11. ako ne provodi unutrašnji nadzor nad radom svojih organizacijskih jedinica i zdravstvenih radnika (član 116)

12. ako ne izvrši naređene mjere iz člana 123 ovoga zakona

13. ako ne obavi propisanu obdukciju (član 132 stav 2)

Za prekršaj iz stava I ovoga člana kaznit će se novčanom kaznom u iznosu od 250,00 do 500,00 KM i odgovrno lice u zdravstvenoj ustanovi.

Novčanom kaznom u iznosu od 500,00 do 2.000,00 KM kaznit će se za prekršaj iz stava I tačke 1, 2, 3,4, 5, 7, 8, 10, 12 i 13 ovoga člana privatni zdravstveni radnik.

Član 138

Novčanom kaznom u iznosu od 500,00 do 2.000,00 KM kaznit će se za prekršaj zdravstvena ustanova i privatni apotekarski radnik:

1. ako obavlja apotekarsku djelatnost izvan apoteka i depoa (član 62)

2. ako obavlja apotekarsku djelatnost izvan mreže zdravstvene djelatnosti, odnosno na području koje nije odredio Kanton (član 63)

3. ako ne vodi finansijsko i materijalno knjigovodstvo (član 63 stav 4)

4. ako posluje pod nazivom apoteke, a ne obavlja apotekarsku djelatnost iz člana 61 ovoga zakona

Za prekršaj iz stava 1 ovoga člana kaznit će se novčanom kaznom u iznosu od 250,00 do 500,00 KM odgovorno lice u zdravstvenoj ustanovi.

Član 139

Novčanom kaznom u iznosu od 500,00 do 2.000.00 KM kaznit će se za prekršaj privatni zdravstveni radnik:

1. ako primi zdravstvenog radnika s visokom stručnom spremom suprotno članu 80 ovoga zakona

2. ako obavlja privatnu praksu, a ne ispunjava uvjete iz članova 98 i 99 ovoga zakona

3. ako obavlja privatnu praksu bez nadzora doktora medicine i doktora stomatologije (član 99 stav 1)

4. ako poslove ne obavlja lično, odnosno ima više od jedne ordinacije, laboratorija ili apoteke (član 103 stav 1)

5. ako obavlja grupnu privatnu praksu suprotno članu 104 ovoga zakona

6. ako ne osigura svojim bolesnicima zamjenu ugovorom s drugim zdravstvenim radnikom iste struke koji obavlja privatnu praksu ili sa zdravstvenom ustanovom (član 106)

7. ako ne postupa u skladu s članom 108 ovoga zakona

8. ako privremeno obustavi rad bez rješenja nadležnog organa (član 108 stav 1)

9. ako ne postupi po rješenju nadležnog organa o prestanku odobrenja za obavljanje privatne prakse (član 109 stav 2)

10. ako obavlja privatnu praksu u djelatnosti koja je zabranjena (član 112)

Član 140

Novčanom kaznom u iznosu od 300,00 KM kaznit će zdravstveni inspektor na licu mjesta za prekršaj:

1. zdravstvenog radnika kojeg zatekne u provođenju mjera i radnji suprotnih zakonu ili provedbenom propisu (član 123 stav 1 tačka 2)

2. zdravstvenog radnika kojeg zatekne da radi bez položenog stručnog ispita (član 123 stav 1 tačka 4)

3. zdravstvenog radnika ako ne osigurava kvalilet i sadržaj zdravstvenih usluga (član 123 stav 1 tačka 5)

Član 141

Novčanom kaznom u iznosu od 50,00 do 100,00 KM kaznit će se za prekršaj građanin:

1. ako ne pruži prvu pomoć u skladu sa svojim znanjem unesrećenoj ili bolesnoj osobi te joj ne omogući pristup do najbliže zdravstvene ustanove (član 3 stav 4)

2. ako ne prijavi smrtni slučaj (član 129 stav 1 ovoga zakona)

XVII. OVLAŠĆENJA ZA DONOŠENJE PROVEDBENIH PROPISA

Član 142

Kantonalno ministarstvo donosi provedbene propise o početku, završetku i rasporedu radnog vremena (član 78 stav 9)

Kantonalno ministarstvo dužno je donijeti propise iz stava 1 ovoga člana u roku šest mjeseci od dana stupanja na snagu ovoga Zakona o zdravstvenoj zaštiti.

Član 143

Nadležna komora donijet će provedbene propise:

1. o uvjetima stručnog usavršavanja za proširenje djelatnosti (član 100 stav 3)

2. o ponašanju privatnih zdravstvenih radnika (član 111 stav 2 tačka 6)

Nadležna komora dužna je propise iz stava 1 ovoga člana donijeti u roku 18 mjeseci od dana stupanja na snagu ovoga zakona.

XVIII. PRIJELAZNE I ZAVRŠNE ODREDBE

Član 144

Danom stupanja na snagu ovoga zakona zdravstvene ustanove koje ostvaruju pravokorišćenja društvene imovine, zadržavaju ova prava do zakonskog reguliranja ove oblasti, u skladu s odlukom osnivača, s pravima i obavezama u pogledu imovine i radnika.

Zdravstvene ustanove za obavljanje specifične zdravstvene zaštite radnika, čiji osnivač je preduzeće, ostaju vlasništvo preduzeća.

Član 145

Osnivač zdravstvene ustanove može prodati, odnosno dati u zakup kapacitet ili dio kapaciteta zdravstvene ustanove u skladu sa zakonom, a uz prethodno pribavljeno mišljenje ministra zdravstva.

Član 146

Postojeće zdravstvene ustanove dužne su uskladiti svoju organizaciju i poslovanje s odredbama ovoga zakona u roku šest mjeseci od dana stupanja na snagu ovoga zakona.

Po uspostave instituta porodičnog liječnika, poslove primarne zdravstvene zaštite obavijaju domovi zdravlja u skladu s ovim zakonom

Postojeće zdravstvene ustanove hitne medicinske pomoći nastavljaju raditi do organiziranja ove djelatnosti u skladu s osim zakonom.

Član 147

Do donošenja mreže zdravstvene djelatnosti, zdravstvene ustanove nastavljaju raditi u postojećoj mreži.

Član 148

Vlasnici zdravstvenih ustanova dužni su imenovati upravni odbor u roku 30 dana od dana stupanja na snagu ovoga zakona.

Upravni odbor dužan je u roku 60 dana od dana stupanja na snagu ovoga zakona:

- imenovati vršioca dužnosti direktora koji će obavljati upravničke poslove do usklađivanja iz člana 146 ovoga zakona

- donijeti statut zdravstvene ustanove

Član 149

Zdravstveni radnici koji su prije stupanja na snagu ovoga zakona stekli stručno zvanje specijalist higijene - zdravstvene ekologije, specijalist socijalne medicine s organizacijom i ekonomikom zdravstvene zaštite, odnosno specijalist epidemiolog, na području Federacije, zadržavaju stečeno zvanje i pravo da rade na poslovima zdravstvene zaštite u skladu s tim zvanjem.

Član 150

Zdravstvenim radnicima kojima je priznata odgovarajuća stručna sprema na području Federacije, odnosnu koji su stručno obrazovanje stekli u odgovarajućim školama zdravstvenog obrazovanja, mogu i dalje obavljati poslove zdravstvene zaštite za koje se traži stručna sprema koju imaju po propisima što su vrijedili do dana stupanja na snagu ovoga zakona.

Član 151

Lica imenovana od općinskog organa nadležnog za poslove zdravstva za obavljanje pregleda umrlih izvan zdravstvene ustanove, nastavljaju raditi do imenovanja potrebnog broja doktora medicine, odnosno drugih zdravstvenih radnika iz člana 128 stav 1 ovoga zakona.

Član 152

Ljekarska komora, farmaceutska komora, komora medicinskih biohemičara i komora zdravstvenih tehničara, osnovat će se u roku od godinu dana od dana stupanja na snagu ovoga zakona.

Zdravstvene ustanove, preduzeća i druga pravna lica dostavit će nadležnoj komori podatke o zdravstvenim radnicima, odnosno zdravstvenim saradnicima i njihovom radu, koji su u nadležnoj komori potrebni za obavljanje njezinih zadataka.

Do početka rada komore iz stava 1 ovoga člana, poslove iz člana 135 ovoga zakona obavljat će stručno-medicinska društva.

Član 153

Do donošenja posebnog zakona koji će regulirati preventivni sanitarni nadzor nad izgradnjom objekata, ostaju u primjeni odredbe odgovarajućih propisa u zakonu koji je na snazi na području federacije na dan stupanja na snagu ovoga zakona.

Član 154

Propisi važeći na području Federacije ostaju u primjeni do donošenja provedbenih propisa i pravilnika koji proizlaze iz ovoga zakona i federalnog Zakona o zdravstvenoj zaštiti, a odnose se na:

1. Pravilnik o bližim uvjetima za obavljanje privatne prakse u zdravstvenoj djelatnosti

2 Uputstvo o sadržaju i načinu vođenja registra izdatih odobrenja za obavljanje privatne prakse zdravstvenih radnika i zdravstvenih suradnika

3, Pravilnik o specijalizaciji zdravstvenih radnika

4. Pravilnik o pripravničkom stažu i stručnom ispitu zdravstvenih radnika

5 Pravilnik o nomenklaturi, standardima i normativima u zdravstvenoj djelatnosti

6. Pravilnik o dodjeljivanju zvanja primarijus

7. Pravilnik o uvjetima za organizovanje porodilišta

8. Pravilnik o organiziranju hitne medicinske pomoći

9. Pravilnik o uvjetima, načinu i postupku plaćanja naknade za zdravstvenu zaštitu pruženu stranim državljanima na području Bosne i Hercegovine

10. Pravilnik o vršenju prethodnih periodičnih pregleda radnika na radnim mjestima s posebnim uvjetima rada

Član 155

Ovaj zakon stupa na snagu osmoga dana od dana objavljivanja u "Službenim novinama Srednjobosanskog kantona".